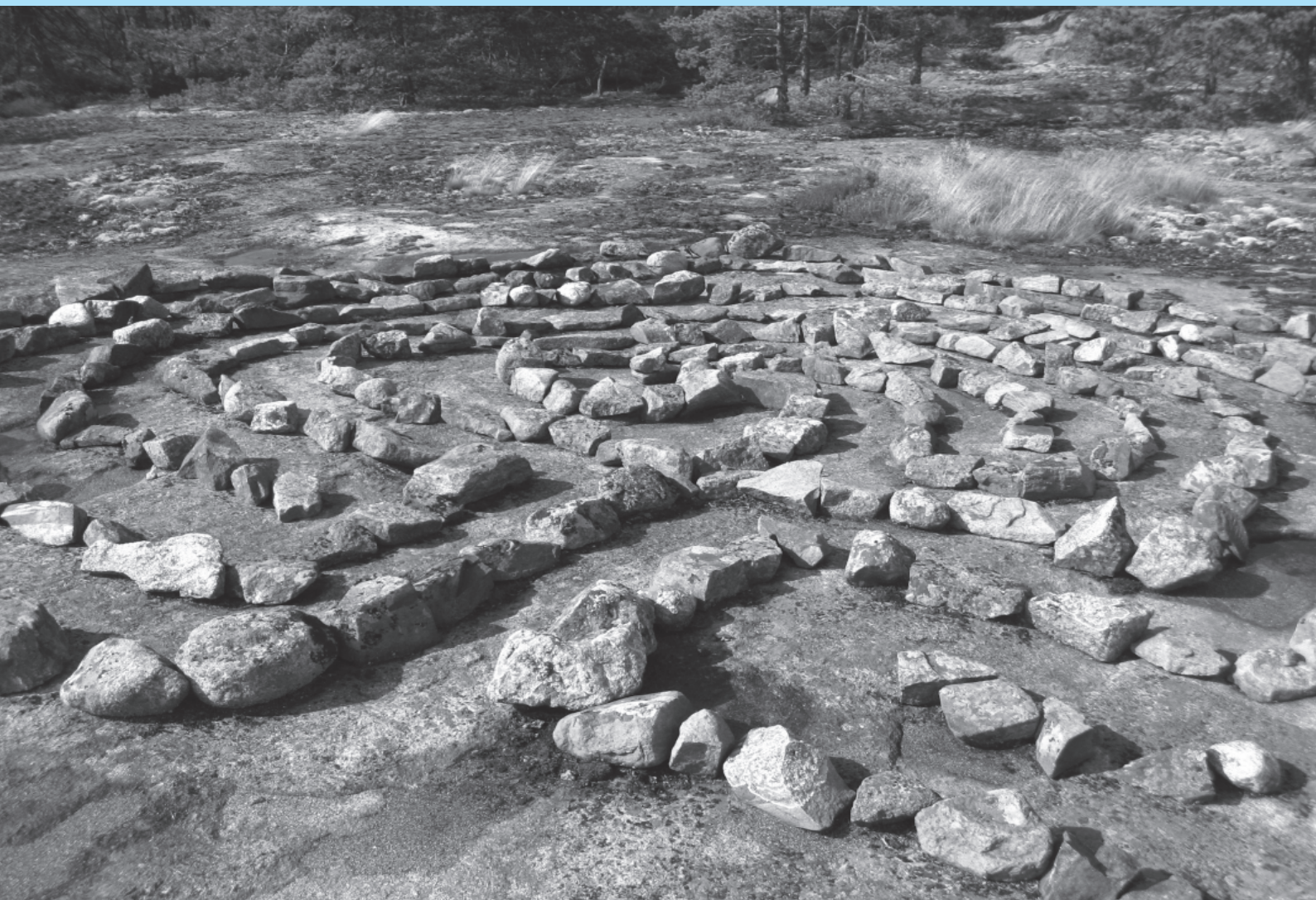

SYYSKARAOKE

Onko TES jo aivan täynnä?

Yle haluaa erottua eettisimpänä

**Förkortningen av Kvällsnytt
ledde till personalnedskärningar**

Liiton **ARKKI**

OSALLISTU LEHDEN TEKOON!

Juttuehdotukset, kommentit ja muut viestit ovat tervetulleita. Lähetä juttusi sähköpostilla osoitteeseen pirjo.munck@yle.fi.

Seuraava Arkki ilmestyy helmikuussa. Juttujen deadline on 31.1.2012. Ajankohdaisimmat uutiset internetissä www.rttl.fi.

Päätoimittaja:

Tapio Räihä

Toimitus ja taitto:

Valentina Italiano-Rönkä

Toimituskunta:

Leena Mattila, pj.

Jari Aula

Ani Malmi

Jukka-Pekka Nyrhinen

Linda Pukka

Kari Romppainen

Linus Lång

Julkaisija:

Radio- ja televisiotoimittajien liitto ry

Radiokatu 5, Ylen toimitustalo, 1. kerros

PL 77, 00024 Yleisradio

puh. (09) 1480 3382, 1480 4837

rttl@yle.fi

Kannen kuva: Mimosa Rönkä

Paino: Paintek Pihlajamäki

Helsinki

ISSN 1459-9651 (painettu)

ISSN 1459-966X (verkkolehti)

Tässä numerossa:

Tapio Räihä: Sitoutumiskammoiset	3
<i>Ajankohtaista</i>	4
Kari Romppainen: Suunniteltua koulutusta ja seurantaa	5
Pike Epstein: YT-neuvottelu	6
Jari Niemelä: Jossittelua	7
Katarina Sirén: Ruusuja ja piikkilankaa	8
Teija Voudinmäki: YMT:n matka Bratislavassa	10
YT-aatoksia	11
Tiina Harpf: FAOlaiset Pietarissa tapaamassa kolleegoita	12
Kirsi Mattila: Jäsenmatkan satoa	13
Nina Wessberg: Pohjoismaiden yleisradioyhtiöiden journalistitapaaminen, Köpenhamina 1.-2.9.2011	14
Susanna Sjösdedt: "En skapare DR" - sett ur Yle-perspektiv	17
Lena Linderborg: Förkortningen av Kvällsnyttledde till personalnedskränningar	18
Jukka-Pekka Nyrhinen: Korosta tukimiehesi tärkeyttä Onko Tes jo aivan täynnä	20
Ani Malmi: Yle haluaa erottua eettisimpänä	22
Leena Mattila: Ei tietoa tuskaa lisää ...se lisää tietämystä	23
Pike Epstein: Kouluttautumislomista	24
Jussi Tuominen: Liiton Arkin syyskaraoke	25
<i>Vanhojen kettujen palsta</i>	25
Linda Pukka ja Reetta Arvela: Kansanradio ja Kansakunnan kahvitunti	26

Sitoutumiskammoiset

RTTL:n järjestämä tukimiesseminaari nosti tänä syksynä puheenaiheeksi päättyvät työsuhteet ja vuokratyön käyttämisen journalistisessa työssä, jopa uutistyydytyksessä. Yli kuusikymmentä osallistujaa pohti työryhmissä ja seminaarissa muun muassa kysymystä, miksi työnantajan on niin vaikea sitoutua työntekijään, mutta vaatii työntekijältä sitoutumista työnantajaan?

Kun tulin valituksi RTTL:n puheenjohtajaksi vuoden 2007 lopulla, oli kentällä pääsääntöisesti kolmenlaisia työsuhteita: vakituksia, määräaikaista ja freelancereita. Vilkkainta keskustelua käytiin määräaikaisten sopimusten laittomasta ketjuttamisesta, jota tehtiin lähes jokaisella työpaikalla jonkin verran. Lisäksi huolena olivat toimintojen ulkoistamiset, jotka silloin kohdistuivat muihin kuin toimittajiin. Kokemus oli, että alihankintayrityksiin pilkottu työ johti usein yt-neuvottelujen sarjaan ja työehtojen heikentymiseen.

Alihankintaa

Viihdettä ja draamaa on lähes aina tehty myös mediatalojen ulkopuolella. Yksityiset kotimaiset tuotantoyhtiöt ovat julkaisijoille elintärkeitä kumppaneita, vaikka Nelonen kertoikin jo vuosia sitten, että ulkomaiseen tuotantoon perustuva kokonainen televisiokanava maksaa vähemmän kuin yksi kotimainen televisiosarja.

Samoin freelancerit ovat toimituksille korvaamaton resursi. Ilman vapaita toimittajia jäisi moni aikakauslehti ilmestymättä ja ohjelma ja juttu tekemättä. Puhumattakaan kuvista jotka jäisivät ottamatta. Maailma olisi pieni ja maailmankuva ahdas ilman freelancereita kotimaassa ja ulkomailla.

Tästä huolimatta moni työnantaja viestittää päinvastaista. Lehdissä toimiville freelancereille on tarjottu sopimuksia, jotka eivät ole suomalaisen sopimuskulttuurin mukaisia. Sanomat haluaa jopa enemmän kuin kaikki oikeudet(!). Se haluaa myös sellaiset oikeudet, joita se ei itsekkään vielä osaa määritellä. Silti freen pitäisi kantaa kaikki vastuu materiaalistaan, jonka liikkeistä ja julkaisuyhteyksistä hänellä ei ole tietoa. Eikä tiedä jutun kohdekaan. Tällainen sopimus muuttaisi journalismin pelkäksi tuotannoksi ja haastateltavat ja asiantuntijat pelkäksi materiaalliksi, jota mediayhtiö pitäisi saada yksinoikeudella levittää ja rahastaa kuten haluaa.

Journalismia vuokratyövoimalla

Uusin ilmiö ovat työnvuokrausyritykset, joita tähän mennessä on hyvin harkiten käytetty ei-journalistisen työn lyhytaikaisen tarpeen tyydyttäjänä, sesonkiluonteisesti. Siihen se ehkä sopiikin hyvin. Mutta miten se soveltuu journalismiin ja uutistyydytykseen? MTV3 lopetti kaikkien määräaikaisten toimittajiensa työsuhteet toukokuun lopussa ja kertoi käyttävänsä tästä lähtien ainoastaan vuokrafirmaa. Tämä ei ole ennen kuulumatonta. Ruotsissa, MTV3:n suurimman omistajan kotimaassa ollaan oltu jo aikaisemmin liikkeellä.

RTTL ei määrittele journalismia ja sen tekijöitä sen mukaan, kuka on työnantaja. En myöskään ole ensimmäisenä sanomassa, että vuokratuottajien käyttö olisi lähtökohtaisesti jotenkin väärin. Silti tämä kehitys herättää useita kysymyksiä. Esimerkiksi, miten varmistetaan, että kaikki toimitukselliset sisältökysymykset ratkotaan toimituksen sisällä, jos osa toimituksesta on seuraavan päivänä töissä jossakin toisessa yrityksessä? Miten varmistetaan riippumattomuus ja luotettavuus yleisön silmissä? Entä lähdesuoja, jonka säilyttämistä ovat vaatineet sekä kustantajat että toimittajat?

Olisi myös epärealistista mediayhtiön vaatia vuokratuottajalta lojaaliutta ja yksinoikeutta, jos yhtiö ei itse ole siihen valmis.

Uskon, että tällaiset kysymykset on Maikkarissa varmistettu jo ensimetreillä. Luotettavuus ja uskottavuus ei varmasti ole maikkarissa ollut kaupan. Mutta kun pää on avattu, ei ehkä ole kaukana tilanne, jossa monialaiset työnvuokrausyritykset alkavat haalia myös uutistoimituksia asiakkaikseen. Silloin tilanne on toinen.

Tapio Räihä
RTTL:n puheenjohtaja
tapio.raih@yle.fi

Koulutusrahaston apurahat 2011 haussa

RTTL myöntää vuosittain apurahoja jäsenilleen:

- *oman ammattitaidon tason säilyttämiseen ja syventämiseen tähtääviin opintoihin, ei kuitenkaan perustason opintoihin.
- * yleissivistävään itsensä kehittämiseen mm. kielitaidon parantamiseen.

Vuonna 2011 apurahoja jaetaan seuraavasti:

- 1 kpl 3000 euroa
- 2 kpl 1500 euroa
- 10 kpl 750 euroa

Koulutusrahasto voi päättää apurahojen jakamisesta myös toisin.

Hakuaika päättyy 11.11.2011.

Perustele hakemuksesi hyvin. Kerro koulutuksen ajankohta ja järjestäjä sekä erittele kulut. Mikäli haet samaan tarkoitukseen apurahaa myös muualta, kerro toisen hakemuksen päätösaikataulusta. 1500 ja 3000 euron hakemuksilta edellytetään erityisen hyviä perusteluja sekä suunnitelmaa rahan käytöstä.

Apuraha on käytettävä helmikuun 2013 loppuun mennessä. Sen käytöstä ja kustannuksista on annettava raportti kahden kuukauden kuluttua apurahan käytöstä.

Apurahan voi käyttää vain hakemuksessa mainittuihin kuluihin, joista pitää olla kuitit. Sitä ei voi käyttää ruokailukustannuksiin eikä ansiomene- tuskorvauksiin tai päivärahoihin.

Apurahaa ei myönnetä laitehankintoihin.

Hakemuksiin sovellettavat karenssit:

- viisi vuotta edelliseen RTTL:n koulutusrahaston apurahaan.
- kolme vuotta apurahoihin, joissa RTTL:n edustajat ovat mukana päättämässä (esim. Koura ja Jokes).
- enintään 750 euron apurahakemuksiin sovelletaan vain RTTL:n koulutusrahaston viiden vuoden karenssia.
- apurahaa ei voida myöntää, jos jäsenyys RTTL:ssä on kestänyt alle 12 kuukautta.

Lähetä hakemus RTTL:n toimistoon pe 11.11.2011 mennessä.

Osoite: PL 77, 00024 Yleisradio (käyntiosoite: Toimitustalo, huone 1058).

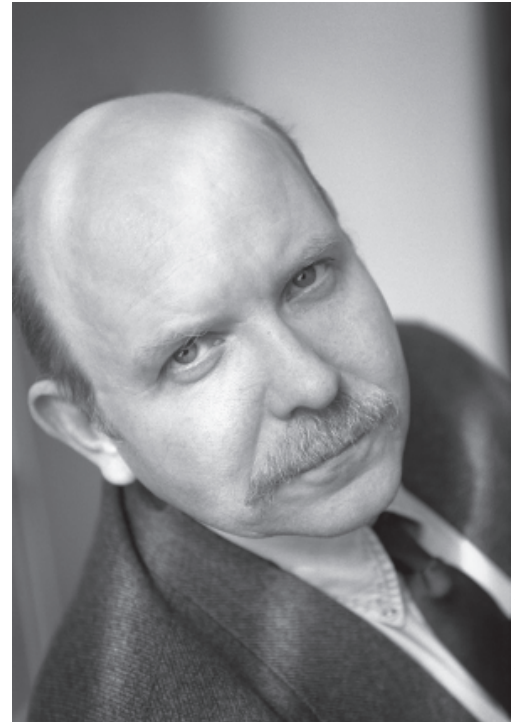
Myöhästyneitä, faksilla tai sähköpostilla lähetettyjä hakemuksia ei käsitellä.

Hakemuksen voi jättää myös ruotsin tai englannin kielellä.

Hakulomakkeita

http://www.rttl.fi/fi/upload/files/koulutusapurahat_hakulomake.pdf tai RTTL:n toimistosta.

Lisätietoja: RTTL:n koulutusrahaston va. sihteeri Valentina Italiano-Rönkä, p. (09) 1480 3382 tai 040 519 5344, valentina.italiano-ronka@yle.fi ja koulutusrahaston puheenjohtaja Aapo Parviainen 040 – 518 6970, aapo.parviainen@yle.fi.

Ylen kuvapalvelu

Timo-Erkki Heinolle ja Reindeerspotting-elokuvan tekijöille tiedonjulkistamisen valtionpalkinto

Jo 90-luvun lama-aikana talousaiheisiin erikoistunut Heino palkittiin ohjelmastaan *Verovapaa vyöhyke*. Ohjelma esitettiin MOT-ohjelmasarjassa tämän vuoden keväällä.

”Heino on kertonut talouskriiseistä oivaltavasti käyttäen taitavasti dokumentin ilmaisukeinoja. Hänen töilleen on ominaista laaja ja perinpohjainen tutkimustyö, joka paljastaa uusia ja huomaamatta jääneitä piirteitä ja kehityskulkuja yhteiskunnasta. Tarkastelun hän yhdistää tavallisen suomalaisen arkeen, usein koskettavalla tavalla,” sanotaan palkintoperusteluissa.

Heino sai keväällä kolmannen Lumilapionsa tällä samalla ohjelmalla. Ohjelman taustatoimittajana oli Petri Ikonen.

Ylen yhteistuotantoelokuva *Reindeerspotting - Pako Joulumaasta* vaikutti tiedonjulkistamisen neuvottelukunnan tavalla jolla pienilläkin resursseilla onnistutaan tekemään vaikuttava dokumenttielokuva.

Perusteluissa todetaan ”Dokumentti tavoittaa eri ikäluokat eikä ole aikaan ja paikkaan sidottu. Teos herättää ajatuksen: jos tällaista tapahtuu Rovaniemellä, se voi yhtä hyvin tapahtua kotikulmilla, ehkä juuri meidän lapsillemme ja heidän ystävilleen.”

Opetus- ja kulttuuriministeriö myönsi vuoden 2011 tiedonjulkistamisen valtionpalkinnon kymmenelle yksityishenkilölle tai ryhmälle. Tiedonjulkistamisen neuvottelukunta julkaisi palkitut 6.10.2011.

Suunniteltua koulutusta ja jälkiseurantaa

Oppia ikä kaikki, sanoo vanha kansan viisaus. Uran mittainen kouluttautuminen työelämässä onkin välttämätöntä myös media-alalla työmetodien ja tekniikan muuttuessa jatkuvasti. Näin myös Yleisradiossa.

Tekninen välinekoulutus on tärkeää ja se tulisi hoitaa kunnolla. Työturvallisuuslaki edellyttää riittävää koulutusta uusien työvälineiden haltuunotossa. Lain henki on, että se hitaimminkin oppiva on sisiäistännyt tehtävänsä ja välineensä, ennen kuin hänet laitetaan seliviytymään työstään. Tässä on ollut suuria puutteita tv:n puolella esim uuden HD-ulkotuotantoauton U 10:n kohdalla Tampereella. Aivan liian paljon oli peruuntuneita koulutuspäiviä auton ollessa milloin huollossa, milloin Pasilassa. Useat työntekijät joutuivatkin suoraan tuotantoon ilman ensimmäistäkään koulutuspäivää. Tämä aiheutti ongelmia kesän ulkotuotannoissa. Kaikkiin aiottuihin kuvauksiin ei U 10 voitu käyttää, Uuden välineen hallitsevaa työvoimaa ei ollut tarpeeksi. Järjestelmiin jäi merkinnät järjestetyistä koulutuksista, jolloin esimiehetkään eivät tienneet, kuka oli saanut koulutusta ja kuka ei. Ongelmat koskivat lähinnä kuvapuolen ihmisiä Tohlopin tuotannossa. Kuulemani mukaan Pasilassa sekä äänipuolella yleisesti asiat hoidettiin paremmin. Kehoitankin jokaista ottamaan yhteyttä esimieheensä ja vaatimaan lisää koulutusta. Se ei ole häpeä ja minulle on luvattu halukkaiden sitä myöskin saavan. Sanokaa terveisiä minulta. Uusia tuotanto välineitä ja työympäristöjä on tulossa. (U 3, Tohloppi RI.) Suosittelemme hyvin suunnitellun koulutusohjelman tekoa, sen huolellista toteutusta ja riittävää jälkiseurantaa.

Entä sisältökoulutus? On jäänyt semmoinen olo, että keventynyt ja nopeamman toiminnan mahdollistava tekniikka on keventänyt sisältöäkin. Määrä sen sijaan lisääntyy koko ajan. Tavaraa pitää tulla tuutista päivittäin, työtahti on kova. Kun viime numerossa puhuin jaksamisesta maakuntaradioissa, mennyt kesä osoitti, että jo päivittäisen lähetyksen mahdollistaminen vaati melkoisia puristuksia joissakin maakuntaradioissa. Ajantasa-ohjelman lisääntynyt lähetyssaika on yhtiön yksi ratkaisu maakuntaradioiden työtahtiin, seuraamme vaikutuksia mielenkiinnolla. Mutta varmasti toimittajaksi itsensä kouluttautunut työntekijä haluaa tehdä myös pitkäjänteistä ja syvällistäkin journalismia eikä ainoastaan uutissähkettä. Monipuolinen työ on mielekästä pitemmän päälle.

Yle järjestää useita lyhyitä koulutus sessioita Pasilan auditoriossa. Nämä puolentoista tunnin paketit voi nähdä omalta koneeltaan striimattuna ja myös kirjallinen materiaali on nähtävissä

Intran kautta. Oppiminen(ex-opintori)sivuilta löytyy tietoa aiheista ja kursseista. Tosin, jos et alueelta ehdi Pasilaan kouluttautumaan, löytyykö aikaa olla koneella pari tuntia vai painaako juttukeikka päälle? Mielenkiintoisia kursseja, aion itsekin mennä mukaan.

Olen parhaillaan pitkäköllä sairauslomalla jalka kipsissä. On ollut aikaa kuunnella radiota ja olenkin löytänyt monta uutta juttua ja hyviä ohjelmia. Kiitokset niistä. Ja toivotan voimia Suomi Express-ohjelman tekijöille yt-prosessiin. Kansalaisjournalismin tulisi säilyä myös jatkossa Ylen ohjelmissa.

Kari Romppainen
Työsuojeluvaltuutettu

Työsuojeluvaltuutetun pöydältä

Toimisto muuttaa joulukuussa

YOT:n ja RTTL:n toimisto (YLE Toimitustalo, 1.kerros, huone 1058) muuttaa jouluna RTI:n taloon.

Toimisto on suljettuna 27.12.2011 lähtien.

Uusi toimisto aukeaa 9.1.2011 osoitteessa **Uutiskatu 2, 00024 Helsinki, RTI -talon ensimmäinen kerros huone 1.17.**

Journalistiliiton toimisto on avoinna jouluna normaalisti

TES-päivystys arkisin klo 13 -16 p. 044 755 5000.

Työttömyyskassa (JET-kassa) puhelinaika maanantaista torstaihin klo 9-11, p. (09) 6120 2855

YT-neuvottelu

Hanna Koikkalainen

Yhteistoiminta

Kaikki mitä luottamusmiehet tekevät on lopulta yhteistoimintaa työntekijöiden ja työnantajan kesken. Luottamusmiehet ovat pisteyttämässä tehtäviä, neuvottelevat paikallisia sopimuksia, joilla työn sujuvuus lisääntyy tai tulevat halutessasi mukaan neuvotteluun esimiehen kanssa. Yhteistoimintaa on myös se kun sinä käyt kehityskeskustelua tai keskusteleet esimiehesi kanssa vaikkapa työtapojen kehittämistä. Tai kun toimituksen kokouksessa pohditaan yhteisiä asioita.

Yt-neuvottelu

Yhteistoiminta on arkipäivää, mutta niin ovat myös yt-neuvotteut. Nyt on meneillään Lähetystoiminnan yt, ensi viikolla alkavat Suomi Expressin ja Yle Uusimaan/UA:n kotimaan toimituksen ja viikolla 43 Tohlopin kuuluttajien neuvottelut. 'Yt' tarkoittaa tässäkin tapauksessa yhteistoimintaa, yhdessä neuvottelua. Erona arkipäivään on se, että yt-neuvotteluun tulee erillinen kutsu, jossa määritellään mitä henkilöstöryhmää ja mitä asiaa on tarkoitus käsitellä ja muuttaa. On kuitenkin hyvä huomata, että esim. viime kevään ja syksyn alun aikana käytyjen Uutis- ja ajankohtaistoiminnan yt-neuvottelujen pohjatyö oli neuvottelijoiden mukaan aloitettu toimituksissa ja deskeillä jo vuotta aikaisemmin. Vaikuttaa voi siis myös yt-neuvottelujen ulkopuolella. Yt-neuvotteluilla on huono maine koska niissä hyvin usein neuvotellaan henkilöstön vähentämisestä. Ylen viimeisimmät neuvottelut ovat kuitenkin keskittyneet organisaatiomuutoksiin ja tehtävänkuvien muokkaamiseen sekä toimintojen tai tehtävien loppumiseen. Viime aikojen yt-neuvotteluissa ei ole irtisanottu meidän TES:n piiriin kuuluvia henkilöitä.

Voit vaikuttaa

Yhtiö kutsuu luottamusmiehet yt- neuvotteluun silloin kun se haluaa muuttaa organisaatiota, henkilöiden tehtävänkuvia, työolosuhteita ja/tai vaikuttaa siihen missä työntekijät työskentelevät jne. Toisin kuin usein tunnutaan ajattelevan, samalla kutsutaan koko kyseessä olevan työyksikön henkilöstö mukaan yhteistoimintaan. Luottamusmiehet eivät pysty edustamaan henkilöstöä, jos ihmiset eivät tule aktiivisesti mukaan. Luottamusmiehet istuvat niissä virallisissa, lain määräämissä yt-neuvotteluissa, mutta viestit neuvottelupöytään kerätään keskustelemalla työntekijöiden kanssa. Kaikki eivät aina pääse tai jaksaa tulla pidettäviin keskustelu/infotilaisuuksiin, mutta osallistua voi muutenkin. Voi lähettää s-postia, voi tulla juttelemaan, voi soittaa, voi jutella työkavereiden kanssa ja sopia miten yhteinen viesti viedään luottikselle. Neuvotteluja helpottaa myös parantunut, avoimempi henki neuvotteluosapuolten kesken.

Suunnitelmia tarvitaan

Yt-neuvottelujen alkaessa yhtiö esittää oman näkemyksensä siitä, miten ko. neuvottelun alaisia asioita tulisi muuttaa. Moni kokee, että suunnitelmat ovat neuvottelun este: "Mitä kannattaa enää teeskennellä, kun yhtiö on jo päättänyt kaiken". Minun mielestäni olisi kovin vaikeaa neuvotella, jos mitään suunnitelmia ei olisi. Mutta avoimuutta ja valmiutta suunnitelmien työstämiseen on oltava, muuten ei synny aitoa neuvottelua. Syksyn 2010 neuvottelujen tulokset jäivät varsin epämääräisiksi, koska selkeitä pohjasuunnitelmia ei ainakaan kaikilta osin ollut. Koko viime kevään ajan ja edelleenkin pyritään rakentamaan ja täsmentämään niitä toimintatapoja, joista viime syksynä ei pystytty sopimaan. Kaikki osapuolet ovat myöntäneet, että pöydässä taisi olla liian iso kakku palasteltavana ja aikaa neuvotteluun liian vähän.

*Yhteistoimintaa kaikki tyynni
Pike
pirkko.epstein@yle.fi*

Jossittelua

Seppo Sarkkinen

Ylen rahoitusta koskeva päätöksenteko ei ole vielä päässyt lupauksia pidemmälle, hallituksen on määrä saada aikaan esitys siitä joulukuun loppuun mennessä. Hallitusohjelmassa on ymmärretty antaa ilmi vain, että homma hoidetaan. Mitään muuta konkreettista ei ole tiedossa paitsi, että eduskuntaryhmät on tarkoitus kytkeä asian valmisteluun mukaan.

Tämän vuoden puolella lähinnä SDP:n taholta on pidetty yllä ajatusta, että Ylen rahoitus tulisi hoitaa valtion budjetin kautta. Ajatus ei ole mikään uusi, mm. SDP:n entinen puoluesihteerin ja Ylen silloinen pääjohtaja Erkki Raatikainen esitti Suomen Kuvalehden haastattelussa vuonna 1978, joka oli otsikoitu Ylen totuuden hetket että ”Lopullinen ratkaisu Ylen taloushuoliin olisi yleisradiomaksu. Penni veroäyriä perittäisiin verotuksen yhteydessä. Tämä edellyttää ajattelutavan muutosta ja Ylen hyväksymistä julkiseksi palveluksi.”

Raatikainen arvioi tuolloin kuitenkin myös, että ”Muutos edellyttää huomattavaa kääntymistä poliittisessa tahdossa”. Erkki Raatikainenkin totesi tuossa haastattelussa, että lupamaksujärjestelmä on kulkenut tiensä päähän. Jos silloiset poliittiset päättäjät vain olisivat ottaneet Raatikaisen sanoman tosissaan.... Kuten tiedämme, poliittista tahtoa ei ole vielä toistaiseksi löytynyt.

Nyt pallo on viestintäministeri Krista Kiurulla ja eduskunnalla. Konkreettisesti nyt olisi kaikkien eduskuntaryhmien otettava vastuullinen asenne Yleisradion omistajaohjaukseen. Kyse on sähköisen tiedonvälityksen ja sisällöntuotannon työpaikkojen tulevaisuudesta. Toivon totisesti, että viestintäministerille ja eduskuntaryhmien edustajille annettaisiin nyt työrauha ratkaista vuosia kestänyt puoluepoliittisestikin väritynyt kiista Ylen rahoitusmallista. Nykyisen tv-maksun maksajat ovat ansainneet sen sillä jo neljännesmiljoona kotitaloutta jättää vuosittain velvoitteensa hoitamatta.

Rahoitusmallin lisäksi tarvitaan selkeä päätös myös rahoituksen tasosta ja miten se jatkossa turvataan, ettei vuosittain jouduta pätkäilemään mihin Ylen rahat riittävät. Myös Ylen julkisen palvelun tehtävän laajuus tulee turvata, toisaalta ainakaan ohjelmatyöntekijät eivät kaipaa minkäänlaisia uusia valvontaelimiä Ylelle.

Viime viikot ja kuukaudet ovat olleet jossittelun kannalta kulta-aikaa työmarkkinoiden tilaa koskevassa keskustelussa. Työmarkkinaslangilla sanottuna pilli ei vihellä jos painetta ei ole. Nyt on paineita, tosin näyttää palkankorotusten osalta vähän matalapaineiselta. Tämän taustalla on se, että vientivetoisen teknologiateollisuuden asema on niin vahva työntantajapuolen neuvotteluasetelmissa, että se ei voi olla vaikuttamatta työmarkkinaneuvottelujen kokonaisuuteen. Teknologiateollisuuden puolelta on toistuvasti viestitty, ettei esim. julkinen sektori voi olla palkkajohtajan asemassa.

Elinkeinoelämän keskusliitto EK paasasi vuosikaudet, että minikäänlainen tupoilu ei tule enää koskaan kysymykseen millään muotoa. Nyt on nähty, että jos paineet ja panokset nousevat riittävän korkealle, niin kaikesta voidaan neuvotella ja vieläpä ilman mitään ennakkoehtoja.

Jari Niemelä
YOT:n puheenjohtaja

Piikkilankaa kauneuden keskellä.

Ruusuja ja piikkilankaa

Pasilan toimitusosasto teki heinäkuussa seminaarimatkan Gotlannin kauniille saarelle. Kyseessä oli kesän ainoa suora risteily saaren keskustajamaan Visbyyn. Visby on vanha hansakaupunki, jonka pittoreski vanhakaupunki on ihastuttavan hyvin säilynyt. Kaupunki onkin vuodesta 1995 kuulunut Unescon maailmanperintökohteisiin. Lisäksi Gotlannin saari tunnetaan villiorkideoistaan ja omaperäisistä luonnonihmeistään, kuten rannikoilla olevat, meren ja ajan muovaamat kalkkikivimuodostelmat raukit, sekä vuonna 1948 löydetty kalkkikiviluola Lummelunda. Ja tietysti alkuperäiset Peppi-elokuvat on kuvattu Gotlannissa. Myös Pepin talo Huvikumpu sijaitsee täällä Gneippbyn huvipuistossa!

Peppi tulee

Mukaan risteilemään lähti 18 jäsentä. Hieman arvuuteltiin, kuinka moni keskellä lomakautta olisi kiinnostunut ammattiyhdistystoiminnasta, joten osallistumisaktiivisuus oli iloinen yllätys. Tarkoitus kun oli mukavan yhdessäolon lisäksi pohtia myös vankaa asiaa: pohjustimme YOT:n jaksamisseminaaria, jonka Pasilan toimitusosasto oli luvannut järjestää.

Olimme juuri aloittaneet, kun kokoustilaamme pyrki Peppi haitarin kera. Ei kuitenkaan tohtinut jäädä soittelemaan innostuneesta vastaanotostamme huolimatta. Ulkoa kantautuneista riemukkaista kiljahduksista päätellen Peppi kuitenkin löysi yleisönsä, olimmekhan ihan pallomeren ja lasten puuhahuoneen naapurissa.

Keskustelua jatkettiin, omakohtaisten kokemusten ja uuden visioinnin limittyessä. Ryhmätyöskennellessä pyrittiin käsittelemään jaksamiseen vaikuttavia osa-alueita mahdollisimman laaja-alaisesti. Erityisen hedelmällistä oli mielestäni se, että meitä oli mukana niin laaja kirjo eri ammattilaisia, joten näkökulmakin muodostui mukavan laajaksi.

Käytännössä pakottauduimme illalliselle kellon käydessä kiivaasti. Vaikka ryhmätyöskentely päättyikin, keskustelu jat-

kui aktiivisesti koko risteilyn ajan, ja mikä parasta, taas uusin, vaihtuvien kokoonpanoin. Epävirallisuus ei ainakaan ole uusien ajatusten este!

Peppi kaupungin hulinassa

Aamulla heräsimme – Pepin hyväntuomintoivotukseen, joka saavutti jokaisen hytin kaiuttimen vaiennuksesta huolimatta. Puuhahetkeen kutsusta huolimatta päädyimme kuitenkin aamiaiselle, ja sitten oltiinkin jo perillä. Matkalaisilla oli kokonainen päivä aikaa tutustua kaupungin nähtävyyksiin ja tuntea keski-aikainen ilmapiiri.

Visby tunnetaan ruusuistaan, jotka kukkivat myöhäiseen syksyyn asti kaupungin kapeilla kujilla ja hyvinhoidetuilla pihhoilla. Lisäksi vanhakaupunki oli täynnä pieniä putiikkeja ja viihtyisänkutsuvia kuppiloita ja ravintoloita. Gotlannin pannu-

Tuomiokirkko eli Pyhän Mariankirkko keskiajalta uhmaa jylhän kauniina aikaa.

kakkua sinivatukkahillolla oli pakko maistaa!

Kaupungin kyljessä sijaitsee kasvitieteellinen puutarha, jossa kävimme katsastamassa, kuinka isoksi neidonhiuspuu voi Pohjolassa kasvaa, löytämiseen tosin meni tovi. Sitten olikin aika istahtaa vanhan kaupunginmuurin sisään rakennetun ravintolan terassille - ja ostella ihania vintagepukukoruja pienes-tä antiikkiliikkeestä.

Keskiaikaiset rauniot kuuluvat maisemaan Gotlannissa, samoin kuin Visbyssä. Varsinkin kirkot ja luostarit sykehdyttävät, ainakin minun sisintäni. Ajatus pyhästä tiivistyy tilassa, jossa on uskottu ja palvottu. Upein oli ehdottomasti keskiaikainen Tuomiokirkko, eli Pyhän Marian kirkko, joka on yhä edelleen käytössä. Muut olivatkin sitten enemmän ja vähemmän raunioina.

Peppi ei tahdo kasvaa isoksi

Joka vuosi viikon ajan trendikkäät tukholmalaisnuoret saapuvat laumoittain kaupunkiin juhlimaan. Paikalliset pyrkivät tuoloin olemaan poissa kaupungistaan, ja onpa muutama asukas näkyvästi torpannut pääsyn vahvasti humalaisilta juhlijoilta pihamaallensa suojaamalla pihansa – piikkilangalla.

Rannalla saattoi juhlimisen lisäksi myös uida. Ainakin yksi uskalikkomme pulahti hiekkarannan piiitkältä laiturilta mereen. Meri, kalastusalukset ja laineilla kevyesti kiitävät purjelaivat ovat tunnusomaisia kesäiselle Visbylle. Satama on yhä kaiken keskiössä.

Päivä Visbyssä huipentui yhteiseen hetkeen sataman läheisellä, idyllisellä terassilla, joka sijaitsi hostelliksi muutetun, entisen vankilan pihalla. Siinä istuskeltiin ja verkkaisesti siirryttiin takaisin laivaan. Yhteisellä aterialla kerrattiin päivän kulkua itse kullakin ja vertailtiin kokemuksia ja nähtävyyksiä - ja tietysti ostoksia.

Vaikka laiva oli loppuunmyyty, ei jonoja ollut, ainakaan baarin puolella. Myös yökerho oli kuin aavelaivasta. Lapsiperheet olivat käyneet nukkumaan, ja maailmaa parantamassa istui lähinnä pasilalaiset, ja tanssilattian yksinäinen pariskunta. Jopa orkesteri jätti paluumatkalla esiintymisen väliin, niin hiljaista oli yöllinen elämä aluksella. Peppiäkään ei enää paluumatkalla näkynyt, liekö viimein löytänyt kotiin Huvikumpuun .

Jokaisessa idyllissä piilee piikki pistävä.

Peppi järjestää kutsut

Mitä sitten saatiin aikaan – mallikas pohjatyö ja aloitussysäys YOT:n Jaksamisseminaarille “Päänupin varassa - aivoituksia jaksamisesta ja työoloista”, joka järjestetään 15.11. klo 13 alkaen RTI:n auditoriossa. Teemoina seminaaristeilyltä mukana kulkevat mm. avokonttori ja työtilat; avoimuus, palaute ja pal-kitseminen; työaika ja työvuorojärjestelyt – ja näiden yhteis-vaikutus jaksamiseen. Iso kiitos myös Ruudin toimitusosastolle, joka tuli mukaan järjestämään seminaaria. Yhteistyössä on voimaa. Tarkemmin työmme tulos aukeaa itse paikan päällä. Tervetuloa mukaan kuuntelemaan ja keskustelemaan! Osallistuminen ei maksa mitään, mutta saattaa hyvinkin maksaa itsensä takaisin!

Kolme Peppiä: Leena Mattila, Heidi Kokki, Irma Degerman.

*Teksti ja kuvat: Katarina Sirén
YOT, Julkaisut II Luottamusmies*

Marianne Leskinen

YMT:n jäsenmatka Bratislavassa

Yhdistyneet mediatyöntekijät ry:n eli YMT:n tämän vuoden jäsenmatka suuntautui Slovakian Bratislavaan. Yhteensä 14 osallistujasta vain 2 oli ensikertalaista YMT-matkaajaa. Mukana olivat Juha Grönfors, Leena Kaján, Lasse Kastarinen, Aarne Ormio, Tiina Rautkorpi, Katri Ruotsalainen, Risto Ramö, Paul Segersvärd, Ville Talola, Totti Toivonen ja Ilkka Vanne sekä allekirjoittanut. YMT:n ulkopuolisia voimia edustivat SJL:n Marianne Leskinen ja matkanjohtaja Lisa Enckell, molemmat kutsuttuina.

Bratislavan-matkaa oli markkinoitu jäsenistölle pitkään. Ensin helmikuun vuosikokouskirjeessä, sitten maaliskuun vuosikokouksessa ja sen jälkeen vielä sähköpostissa. Toivottiin kovasti, että mukaan lähtisi useampi uusi ymtiläinen. YMT-matkojen osallistujien määrää ei koskaan ole jouduttu rajaamaan eikä mi-

tään hallituksenjäsenetulia tms ole ollut tai tule olemaan. Jäsenistö ei ehkä ehdi tai jaksakaan lukea kaikkea saamaansa postia. Matkailmoitus hukkuu helposti tietotulvaan eikä postia ole osattu henkilökohtaistaa nykyään tarvittavalla tavalla. Uusille jäsenille jäsenmatka olisi kuitenkin mainio paikka verkostoitua, kohdata kollegoita ja oppia toinen toisiltaan.

Matka alkoi Helsinki-Vantaan lentokentältä ja sinne se myös päättyi. Väliin mahtui kolme kiinnostavaa päivää itäisen Keski-Euroopan pienessä valtiossa. Paikallisoppaamme Matti Ranta-Krenkku järjesti porukalle kiertokävelun, matkan kaatuneitten muistomerkille ja Bratislavan linnan. Lisäksi hän luotsasi ryhmää kauppatorilla sekä Devinin linnassa. Lounaan Matti oli järjestänyt paikalliselle Pressi-klubille.

Bratislavan linnan terassilta avautuu

laaja, tuulivoimaloitten täplittämä näkymä aina Itävaltaan ja Unkariin asti. Itävalta-Unkarin keisarikunnan virkamiehistön ajoilta on Slovakiaan kuulemma periytynyt myös vähän töykeää palvelukulttuuri. Turisteja on kuitenkin palvelemaan paljon nuorta ja mukavaa väkeä. Oli kiva asioita kahvilassa tai kaupassa, jossa on henkilökuntaa on tarpeeksi, ja joissa kaikkea ei tarvinnut tehdä itse.

YMT:n matkoilla on aina ollut selkeä järjestetty ohjelmaa että runsaasti omaa aikaa. Porukat ovatkin muodostuneet ja hajonneet erilaisten kiinnostusten mukaan. Nytkin shoppailtiin, tutustuttiin museoihin ja vierailtiin Wienissä vaihtuvien kokoonpanoin. Seilattiin myös Tonavalla, katsottiin futismatsia faniatiossa ja ihmeteltiin 40 senttiä maksavia valkoviini- ja olutannoksia. Viimeisenä matkapäivänä Marianne Leskinen luennoi aiheesta tekijänoikeudet ja netti. Luento oli samalla ensimmäinen YMT:n jäsenistökyselyn tuloksena jäsenilleen järjestämästä neliosaisesta täsmäkoulutussarjasta. Mariannen opetustaidot ja asiantuntemus tekivät taas kerran vaikutuksen kuulijoihin.

Tilaisuuden lopuksi kysyttiin kirjallisesti, mitä luennosta oppi? Mikä koko matkassa oli hyvää, mitä kehitettävää, ja minne mentäisiin ensi kerralla? Opittu oli teoskynnyksestä, formaateista, sosiaalisesta mediasta, julkaisuperiaatteesta ja terveen järjen käytöstä. Konkreettiset esimerkit koettiin myös hyvin havainnollisiksi. Omaan mieleeni jäi Marianne muistisääntö: 'Minkä kerran julkaiset, sen julkaiset – se on siellä ja pysyy. Opi elämään sen kanssa.' Hyvää matkalla oli Bratislava, järjestely, kohteet, retket, opas-Matti ja matkanjohtaja-Lisa. Kiiteltiin

Lasse Kastarinen

Tonavan partaalla Ilkka Vanne, Lisa Enckell, Marianne Leskinen ja Katri Ruotsalainen.

Kaatuneitten muistomerkki. Kuvassa vasemmalta oikealle: Opas Matti Ranta-Krenkku, Leena Kaján, Ilkka Vanne, Tiina Rautkorpi, Teija Voudinmäki, Juha Grönroos.

YT-aatoksia

Meneillään olevat työehtosopimusneuvottelut koskettavat suurta osaa YMT:n jäsenistöä. Erityisesti niitä, jotka työskentelevät pienissä ja keskisuurissa tuotantoyhtiöissä. YMT:n vuodenvaihteen jäsenkyselyllä pyrittiin kartoittamaan niitä toiveita, joita jäsenillä YMT:lle ja myös koko liitolle on. Kyselystä nousi muutama meneillä oleviin neuvotteluihin liittyvä asia: osa jäsenistöstä toivoo työnantajansa järjestäytyvän. Nyt moni ymtiläinen ei kuulu työehtosopimuksen piiriin, koska heidän työnantajansa eivät ole järjestäytyneet. Usea ymtiläinen toivoi myös parempaa korvausta tolkkottoman pitkistä työpäivistään, jotka alkavat aamulla ja päättyvät yöllä. Ja joista ei juuri makseta erityiskorvauksia. Niin kauan kuin työnantaja ei järjestäydy, joutuu jokainen neuvottelemaan nämäkin etunsa yksin.

Molemmat toiveet on neuvottelukieroksella huomioitu. Työnantajien järjestäytyminen omiin liittoihinsa on yksi iso erillinen asia, jota käsitellään eri yhteyksissä. Lisäksi esim. ilta- ja yötyökorvausasiat sekä lepoajat ovat hyvin esillä neuvotteluesityksessä. Tästä ja muusta neuvotteluihin liittyvästä kävi Petri Savolainen kertomassa YMT:n hallituksen syyskuun kokouksessa.

Petri Savolainen ja Erkki Kupari tekevät parhaillaan sitä ydintyötä, jota liiton jäsenet edustajiltaan eniten odottavat eli edunvalvontaa. Neuvotteluissa tapah-

myös kollegoita, säättä, Tonavaa ja hotelleja. Neljä vastaajaa esitti kehittämisajatuksia. Yksi toivoi enemmän vettä ja toisen toive liittyi työhön. Kolmas soisi lyhempää matkaa ja neljäs olisi mielellään vierailut jossain paikallisessa mediatalossa. Matkakohdetoiveet suuntautuivat lähinnä Keski-Eurooppaan.

Minne sitten ensi vuonna mennäänkin, niin mukaan pitäisi saada uusia jäseniä. Miettiä täytyy kuinka YMT:n posti paremmin huomattaisiin tai henkilökohtaistettaisiin? Pitäikö siis kunkin jo YMT-matkalle osallistuneen nyt henkilökohtaisesti kutsua joku ymtiläinen seuraavalle matkalle? Varmaan pitää, joten tervetuloa kaikki ymtläiset RTTL:n pikkujouluihin matkakutsua saamaan.

Teija Voudinmäki

tuukin nyt paljon, mutta YMT-rintamalla on liian hiljaista. Toivottavasti syntyvä sopimus antaa ymtiläisille potkun toimia aktiivisemmin omassa järjestössään, kun ymmärretään toiminnan ja neuvottelun merkitys tuloksen kannalta. Ja kun on hyvät neuvottelijat asialla!

*YMT-terveisin
Teija Voudinmäki*

YMT:n hallituksen puheenjohtaja

Marianne Leskinen

Teija Voudinmäki Tonavan partaalla.

Päänupin varassa - aivoituksia jaksamisesta ja työoloista

Tule tiistaina 15.11. 2011 Pasilan Isoon Pajaan keskustelemaan työpaikkamme kehittämisestä ja hiukan jaksamisestakin...

Tilaisuus käsittelee työssä viihtymistä ja jaksamista. Seminaarin avainpuhuja on ylilääkäri, professori **Kiti Müller** (Työterveyslaitos). Müller puhuu siitä millaista vauhtia aivomme voivat työstää asioita, mikä tuottaa voimia ja milloin tarvitaan suvantoja, ja miten työympäristö vaikuttaa lopputulokseen. Toimitusjohtaja **Lauri Kivinen** kommentoi ja puhuu YLEstä tulevaisuuden työpaikkana.

Seminaari jatkuu keskusteluna jaksamisesta ja viihtyvyydestä YLEn työpisteissä. Keskustelua varten on koottu paneeli, jossa ovat mukana johtajat **Lii-sa Ojala-Walker** ja **Atte Jääskeläinen**, toiminnan päällikkö **Pihla Allos** ja työterveyslääkäri **Rea Lagerstedt**, sekä pääluottamusnainen **Pike Epstein**. Keskustelua vauhdittamaan on pyydetty valmistellut kommentit liittyen työtilojen suunnitteluun, työssä jaksamiseen, vuorotyöhön ja työsuhteiden epävarmuuteen.

Osanottosi on tärkeä. Kun paikalla on riittävä ja aktiivinen yleisö, on mahdollista että keskustelumme luo ideoita ja välineitä, parantaa sekä omaa työtämme että sitä sääteleviä ehtoja. Ratkotaan yhdessä, onko YLE-keskus Pasilassa jatkossa 'Elävien kuolleiden työpaja' vai luova, dynaaminen työpaikka.

Seminaari pidetään Ison Pajan auditoriossa tiistaina 15.11.2011 klo 12.00 - 16.00. Seminaari on avoin kaikille YLEläisille ja se välitetään työpaikoille myös intranetissä.

Keskustelua luotsaa toimittaja **Kristian Åberg** YLE Uutisista.

Hyvän keskustelun vauhdittamiseksi tarjolla on myös virvokkeita, soittoa ja muuta ohjelmaa.

Jotta osaamme varata sopivan määrän virvokkeita, ilmoittaudu tilaisuuteen YOT:n nettisivuilla <https://yotry-fi.directo.fi/tapahtumat/>.

Tapahtuman järjestävät YOT:n toimitus-osastot Ruuti ja Pasila.

FAOlaiset Pietarissa tapaamassa kollegoja

25 FAOLAISTA toimittajaa ja kääntäjää eri puolilta Suomea reissasi syyskuussa neljäksi päiväksi kesäiseen Pietariin. Matkaohjelma oli tiivis ja saimme hyviä kontakteja paikallisiin journalistijärjestöihin.

Erityisen kiinnostavaa oli tutustuminen riippumatonta mediaa ja demokratiakehitystä tukevaan Aluelehdistön instituuttiin. Instituutti julkaisee kirjallisuutta ja järjestää keskustelutilaisuuksia ja tiedotusta sellaisista ajankohtaisista yhteiskunnallisista kysymyksistä, joista Venäjän valtamediassa ei juuri juttuja näy.

Andrei Kalih Demokratian ja ihmisoikeuksien kehittämis-keskuksesta kertoi Venäjän ihmisoikeustilanteesta.

Kalih vastaa siviilipalveluhankkeesta, joka alkoi siviilipalvelulainsäädännön kehittämisestä, mutta on laajentunut käsittelemään armeijaa kokonaisuudessaan. Ihmisoikeusloukkaukset, simputus ja orjatyö ovat osa Venäjän armeijan arkea. Sotilaiden äidit -järjestö on mukana yhteistyössä.

Kehittämiskeskus julkaisee myös sähköpostilehteä korruptiosta ja ihmisoikeusloukkauksista. Olisi tärkeää saada lehdestä myös englanninkielinen versio, mutta siihen eivät keskuksen rahat riitä. Vain otsikot ovat englanniksi.

Oli itsestään selvää, että seuraavana päivänä Pietarin journalistitalossa käydyissä keskusteluissa aiheeksi nousivat myös toimittajantyön vaarat, toimittajiin kohdistuneet murhat, hakaamiset ja uhkailu. Kaikkihan olemme näistä lukeneet, mutta silti suora puhe aiheesta kasvotusten järkytti meistä monia.

Venäjänmatkojen helpottuminen ja nopeutuminen Allegro-junan tultua liikenteeseen on muuttanut matkustamisen ideaa valtavasti. Aikaisemmin astuessaan junaan Helsingin rautatiasemalla, astui jo siinä Venäjälle. Nyt matkataan steriilissä uudessa junassa, voisi yhtä hyvin olla matkalla Turkuun tai Tampereelle. Länsimaisuus ja siisteys tuntuvat toisaalta tylsäl-

Kokous Pietarissa.

tä, mutta luovat samalla turvallisuudentunnetta ja tunnetta siitä, että Venäjä on niin lähellä meitä. Matkalla ollut toimittaja Ingrid Svanfeldt kuvailee näin: ...”Mutta sitten todellisuus toimittajien työtilanteesta heitettiin kylmänä vetenä herätyksenä naamaan. Se oli yllättäen valovuosia meidän tilanteestamme. Ihmisoikeusloukkaukset, korruptio, vääräys ja julmuus. Työnteko pelon ja rahapulan keskellä, oli karu herätys ”pullamössö”-toimittajalle. Allegrojunamatkan jälkeen tämä kaikki tuntui niin oudolta. Me ollaan niin lähellä toisiamme, niin samanlaisia, mutta kuitenkin toimittajina niin eri tilanteessa. Myös yhteistyön puute toimittajien kesken rajojemme yli tuli minulle yllätyksenä. Jotenkin luulin että yhteistyötä tehtiin paljon enemmän. Hienoja ihmisiä, isoja tunteita ja paljon ristiriitoja. Pietari ja Venäjä kiehtoo ja hirtittää. Olen varma että palaan taas, ehkä vieraana Suomeen.”

Huolimatta rankoista aiheista matkalla oli myös paljon muuta annettavana. Ehdimme käydä museoissa ja teatterissa, herkutella hieman sekä kuljeskella muuten vaan kaupungilla ja puistoissa.

*Tiina Harpf
FAO:n hallituksen jäsen
Kuvat: Eriikka Jussila*

P.S.

Keskustelu toimittajien työn vaaroista jatkuu: Pressiklubilla järjestettiin torstaina 20.10. TAPPAVA TYÖ -keskustelu, jossa mukana olivat toimittajat Leena Reikko ja Susanna Niinivaara Juha Rekola Journalistiliitosta vetää keskustelun

Matkalla pääsin kenties myös lähemmäksi Dostojevskia kuin koskaan.

Jäsenmatkan satoa

Freelance-ammattiosasto teki jäsenmatkan Pietariin. Toisaalla tässä lehdessä on juttu Pietarin matkan elämyksellisestä puolesta. Itse ajattelin kertoa kyselystä, jonka FAO teki matkalaisten joukossa; kysyimme työtilanteesta, palkkauksesta ja siitä, mitä jäsenet odottavat FAO:lta. Matkalle osallistui parikymmentä faolaista, kyselyyn vastasi 17. Otos ei siis ole suuri, mutta uskon, että se on kuitenkin suuntaa antava.

Seitsemän vastaajaa merkitsi ammatti-identiteetiksi av-kääntäjä, viiden ammatti-identiteetti on toimittaja ja viisi merkitsi toimittajaidentiteetin rinnalle identiteetiksi esimerkiksi käsikirjoittaja, ohjaaja, kuvaaja, äänittäjä, leikkaaja, kouluttaja tai tuottaja tai useamman näistä. Selkeän toimittajaidentiteetin rinnalla jäsenistössämme on siis paljon niitä, joilla on hyvin moniaalle jakaantunut ammatti-identiteetti – ja myös moninaista osaamista!

Seitsemästä kääntäjästä kuusi työskenteli Maikkarille ja Ylelle, jolloin heidän palkkionsa määräytyy Yhtyneet-sopimuksen mukaan, ja yksi monikansalliselle käännöstoimistolle SDI Medialle, joka ei ole allekirjoittanut mitään työehtosopimusta. Yksi kääntäjistä kertoi lisäksi työllistävänsä itseään kielä opettamalla.

Toimittajien työnantajat tai -tilaajat olivat usealta eri taholta: peräti kahdeksan ilmoitti ainakin yhdeksi työnantajakseen Ylen, kolme teki töitä tv- tai elokuva-alan tuotantoyhtiöille, kaksi printtipuolelle; lisäksi yksi ilmoitti toimittavansa kirjoja ja yksi kertoi kirjoittavansa apurahojen turvin käsikirjoituksia. Kouluttajana toimi kymmenestä kolme. Pari vastaajaa lisäsi, että heitä työllistävät myös yritykset, järjestöt, museot, säätiot ja korkeakoulut.

Kyselyn vastauksista ilmeni myös, että toimittajien on miltei aina markkinoitava itsenään, sen sijaan kaikki kääntäjät ilmoittivat työllistymisen perustuvan siihen, että toimitukset tai tuotantoyhtiöt, joihin heillä on vakiintunut työsuhte, pyytävät heidän työpanostaan. Työllistymisen kannalta ratkaisevaa olikin toimittajien mielestä oma aktiivisuus.

Kääntäjät olivat pääsääntöisesti tyytyväisiä ansiotasoonsa – se on oikeudenmukainen ja vastaa tehtyä työmäärää. Kaksi kääntäjää oli tyytymätöntä ansiotasoonsa, koska on jatkuvasti vajaatyöllistetty.

Sen sijaan toimittajat olivat usein tyytymättömiä ansiotasoonsa. Kymmenestä toimittajasta seitsemän toimii freelancerina ilman omaa firmaa. Heistä kolme on tyytymätöntä, koska

kokee, että palkkaus on epäoikeudenmukainen eikä vastaa tehtyä työmäärää; toiset kolme on tyytymätöntä vajaatyöllisyyden vuoksi; vain yksi on pääsääntöisesti tyytyväinen, mutta hänkin on kesän osalta vajaatyöllisyyden vuoksi tyytymätön. Ikävintä on kenties se, että vastaajien mukaan aina ei edes työehtosopimusten mukaisia minimipalkkioita noudateta.

Kolme matkalle osallistuneesta toimittajista toimii oman yrityksen kautta. Näistä kolmesta yksi ilmoittaa olevansa tyytyväinen, vaikka ei hyvillä tuntipalkkoille pääsekään, toisen mukaan palkkaus on osin hyvä, mutta huono, jos kyse on tv:lle tehdystä työstä. Kolmas ilmoittaa olevansa tyytyväinen ansiotasoonsa, silloin kun onnistuu olemaan työllistetty.

Yhdeksästä toimittajasta kuusi kertoi mielipiteensä Yhtyneet-sopimuksesta. Heistä vain yksi oli sitä mieltä, että palkkiot ovat hyvät; viiden mielestä korjattavaa olisi.

Mitä FAO:n sitten jäsenten mielestä pitäisi tehdä? – FAO:n tärkeimmäksi tehtäväksi koettiin jäsentensä edunvalvonta ennen muuta palkkaussasioissa.

Kääntäjien joukosta tuli ehdotus, että käännöstoimistoissa työskentelevät av-kääntäjät tulisi saada Yhtyneet-sopimuksen piiriin. Vastaava toivomus esitettiin myös toimittajapuolella: tv-tuotantoyhtiöt pitäisi saada allekirjoittamaan alalla oleva Teatteri- ja Mediatyöntekijöiden työehtosopimus.

Olen samaa mieltä: työehtosopimus takaisi minimitoimeentulon. FAO:n pitäisikin vaikuttaa siihen, että SJL pyrkisi neuvottelemaan villien toimijoiden kanssa; av-käännöstoimistot, paikallisradiot ja tv-tuotantoyhtiöt pitäisi saada allekirjoittamaan työehtosopimus. On kuitenkin realismia todeta, ettei tavoitetta ole helppo saavuttaa.

Toimittajien puolella tuli myös toivomus, että seuraavissa Yhtyneet-sopimusneuvotteluissa pyritäisiin palkkiotason korottamiseen kautta linjan.

Yrittäjänä oman firman kautta toimivat toimittajat toivoivat puolestaan tilanteensa selkiyttämistä. Tällä hetkellä mitään yhteisiä pelisääntöjä ei todellakaan ole. Yhtyneet-sopimusta samoin kuin TeMen sopimusta voi kuitenkin käyttää apuna palkkioneuvotteluissa. Lisäksi pitäisi osata laskuttaa sosiaaliturvamaksut, vakuutukset, lomarahat, yrityksen hallinnointi, kirjanpito jne. Liiton lakimiehet tuntevat myös yrittäjäfreelancereiden tilanteen, joten neuvoja ja apua on mahdollista saada, mutta varmasti koulutustakin kaivattaisiin.

Lisäksi FAO:n pitäisi pyrkiä vaikuttamaan freelancereiden tasaveroisiin mahdollisuuksiin koulutuksessa ja siihen, että myös freelancereilla olisi mahdollisuus lomiin ja ura- ja palkka-kehitykseen vakinaisissa töissä olevien tavoin. Osa näistä asioista vaatii lainsäädännön muutoksia, mutta itsensä työllistävien aseman selvittäminen on nyt myös hallitusohjelmassa, joten toivoa on! Tarvitsemme ennen muuta yhteistyötä muiden järjestöjen kanssa, jotka taistelevat pätkä- ja keikkatyöläisten aseman parantamiseksi.

KIRSI MATTILA
FAO:n puheenjohtaja
kirsimattila@kolumbus.fi

Pohjoismaisten yleisradioyhtiöiden journalistitapaaminen, Kööpenhamina 1-2.9.2011

Vuosittainen yleisradioyhtiöiden journalistijärjestöjen kokous pidettiin Kööpenhaminassa DR Byenissä 1-2.9.2011. Ensimmäisenä päivänä käytiin kuulumisia läpi ja tavattiin mm Tanskan yleisradioyhtiö DR:n uutistoiminnan johtaja **Ulrik Haagerup**.

Enemmän yhteistyötä, parempaa sisältöä

Ulrik Haagerup tuli uutisjohtajaksi vuonna 2007 ja sai toisena työpäivänään tietää uutistoiminnan säästöjen laajuudesta. Hänen oli saatava henkilöstökuluja alas 23%. Ulrik tunnusti että silloin hänen kykynsä johtajana oli kovilla. Johtajan tehtävänä kun on maalata tulevasta parempi kuva kuin nykyisestä.

- Ne jotka parhaiten sopeutuvat muuttuvaan mediakenttään ovat selviytyjiä, vakuuttaa Ulrik. Niin yksilöinä kuin myös yhtiöinä. Median valta siirtyy koko ajan. Perinteisesti vallassa ovat olleet ne jotka ovat hallinneet monopolia, jakelua tai teknologiaa. Aikaisemmin tämä valta oli yleisradioyhtiöillä. Tulevaisuudessa vallan ottavat ne jotka omistavat alkuperäisen sisällön. Joko niin että luovat se itse tai ostavat käyttöoikeudet siihen. Emme kuitenkaan voi olla pelkkä paketointiyhtiö tai pakettien myyjä, meidän on tuotettava itse ainutlaatuista sisältöä jota ei saa mistään muualta. Teemme yhteiskunnallisesti ainutlaatuista tavaraa, mutta jos emme ole tarpeeksi nopeita sen kerronnassa häviämme kilpailun. Meidän on panostettava tarinankerrontaan. Jos tarinamme eivät ole tarpeeksi hyviä, ihmiset hakevat tarinansa muualta.

- Joskus menneisyydessä pressikortilla varustautunut oli muiden ihmisten silmissä kiinnostava. Silloin miellettiin journalistin olevan avain julkisuuteen ja pystyvän muokkaamaan todellisuutta. Journalistit olivat aikaisemmin alimmissa palkkaluokissa, tänä päivänä kuuluvat ylimpiin. Ongelmana on vain se ettei kukaan enää halua maksaa sisällöstä, jota journalistit tänään tuottavat. Meillä ei ole tulevaisuutta, ellemme tuota lisäarvoa samoihin tarinoihin, joita muut tuottavat ilmaiseksi, pohdiskelee Ulrik Haagerup.

Uutisjohtaja Haagerup korosti yhteistyön merkitystä luottamushenkilöiden ja johdon välillä. Hän vakuutti tiiviin yhteistyön ja yhteisten sääntöjen kunnioittamisen olevan avain parempaan työelämään. Pari päivää aikaisemmin oli sama Haagerup lähestynyt uutisten määräaikaisten henkilökohtaisilla sähköposteilla. Heiltä kysyttiin suostumusta siihen, että parlamenttivaali-iltana sovittaisiin könttäkorvauksesta eikä välitettäisi TESSin määräyksistä koskien ilta- ja ylitöitä. Luottamusmieheen uutisten johto ei ollut ottanut yhteyttä, mutta oli kummastellut asiasta noussutta kohua. Tätä "pienä kömmähdystä" ei uutisjohtaja kertonut, mutta taustatiedon omaavalle tuntui hänen vakuuttelunsa epäaidolta.

Haagerupilla on kuitenkin vankka usko siihen että ay-toiminta on osa yhtiön kehittämistä.

Steen Larsen ja Ulrik Haagerup yhteistyössä.

- Ay-järjestöt uskovat usein että heidän tärkein tehtävänsä on ylläpitää sopimuksia, valvoa TESSiä ja vastustaa kaikkia muutoksia. Tulevissa muutoksissa yhtiössämme on johdonkin alettava suhtautua luottamusmiehiin eri lailla, kertoo Ulrik. Jotkin päälliköt kokevat vieläkin luottamushenkilön vihollisena, jota vastaan on aina kamppailtava. Muutoksista emme kuitenkaan selviä ilman yhteistyötä luottamushenkilöiden kanssa. Johdon asenteen on siis muututtava ja journalistien on tajuttava että heitäkin pitää johtaa. Samalla heillä on oltava joku joka edustaa heitä yhteistoiminnassa.

-DR on tarina valtavista muutoksista, niin työntekijöille kuten myös tekniikalle. Minun tehtävänäni johtajana on huolehtia siitä että teemme hyviä tarinoita tanskalaisille ja että töihin on mukava tulla. Tähänkin työhön tarvitsemme luottamushenkilöitä, uskoo uutistoiminnan johtaja Ulrik Haagerup.

Paikallinen sopiminen tanskalaisittain

- Yhtiö näkee mielellään luottamushenkilöt osana omaa toimintaansa, "yhtiön miehinä". Sen vuoksi panostamme entistä enemmän luottamushenkilöiden koulutukseen koskien etenkin ytimenettelyä, sanoo **Steen Larsen**. Steen johtaa Tanskan yleisradioyhtiössä (DR-Danmarks Radio) journalistien ay-toimintaa. Hän on täysipäiväinen DR:n journalistien puheenjohtaja ja samalla pääluottamusmies.

- Luottamushenkilön ehkä tärkein tehtävä on osoittaa muitakin vaihtoehtoja ja olla eri mieltä työnantajan kanssa, korostaa Steen. Myös Tanskassa suositetaan nyt kovasti paikallista sopimista. Steen haluaa kuitenkin muistuttaa siitä, että todelliseen paikalliseen neuvotteluun tarvitaan päätösvallan siirto alas paikallisille esimiehille. Vasta silloin luottamusmiehillä on aidot mahdollisuudet neuvotella paikallisesti. DR:n journalistien pitkäjänteisempi tavoite onkin saada yhtiö tajumaan tämä.

- HR on osaltaan ollut mukana vaikuttamassa nykyjärjestelmän jäykkyyteen, esimiehet eivät uskalla tehdä yhtään päätöstä ilman HR:n siunausta, sanoo Steen. Se vie pohjan kaikelta paikalliselta sopimiselta ja on erittäin joustamaton järjestelmä.

Lapset, Nuoret ja vakaa talous – Tanskan DR:ssä eletään nyt suvantovaihetta.

Asiat vaikuttavat olevan aika hyvin tämän päivän DR:ssä. Yhtiö sai uuden pääjohtajan, **Maria Rörbye Rönn**, syksyllä 2010 ja hän vakuuttaa yhtiön olevan hyvässä kunnossa.

-Kaikki sopimukset, jotka vaikuttavat toimintaamme ja rahoitukseemme, on lyöty lukkoon vuoteen 2014 asti. Olemme myös luoneet uuden strategian vuosille 2011-2014. Seuraavat neljä vuotta tiedämme siis paljonko rahaa on käytettävissä, mihin ne on käytettävä ja mikä on henkilöstömäärämme, kertoo Maria Rörbye Rönn. DR:n palkkalistoilla on tällä hetkellä 3.002 työntekijää ja kaikkia tarvitaan tulevina vuosina.

“Et skarpere DR” (Terävämpi DR).

Uudessa strategiassa halutaan tarkempia kanavaprofileja tv-kanaville, vähennetään radiokanavien määrää ja panostetaan mobiili- ja nettipalveluihin. Tanskalaiset katsovat televisiota 3 tuntia 21 minuuttia päivässä, 50% kansalaisista voivat katsella HD:tä ja DR:n 6 kanavaa (DR1, DR2, DR k, DR HD, DR Update, Ramasjang) jotka ovat erittäin suosittuja. Lasten kanava Ramasjang on Tanskan suurin lastenkanava ja marraskuun alussa se laajenee myös omaksi lasten radiokanavaksi.

DR:n radiokanavien määrä laskee huomattavasti vielä syksyn aikana. DAB-kanavien määrä on liikkunut 30-40 välillä ja niiden sisällöt ovat olleet aika samanlaisia, ns. jukeboxkanavia, jotka soittavat musiikkia ilman juontoja. Nyt ilmoille on luotu yhdeksän kanavan paletti ja panostettu sisältöön. Pelkkiä musiikkikanavia on kolme (P6 Beat, P7 Mix, P8 Jazz) ja niiden ohjelmista suurin osa on hyvin tuotettua, ihmisten tekemiä ohjelmia, joissa tekijä saa valita oman musiikkinsa.

16% tanskalaisista omistaa jo älypuhelimien ja suurin osa on nuorta sukupolvea, johon DR myös keskittyy nyt todenteolla. DR Mama on uusi konsepti joka lanseerattiin 21.9, niin televisiossa, radiossa kuin netissä. Lähtökohtana on nuorten oma todellisuus, DR:ssä ei uskota keinotekoisin ympäristöihin (tyyppiä Big Brother). Nyt nuorille tarjotaan ajankohtaisia yhteiskunnallisia asioita, politiikkaa, huumoria ja satiiria uusien erittäin persoonallisten juontajien saattelemana. Nuorille tärkeät asiat ja henkilökohtaiset haasteet, kuten esim. kotoa pois muutto tai opiskelu, ovat asioita joihin DR haluaa panostaa. Pienen otteen nähtyäni vakuutuin siitä että vaikka kohderyhmä on haastava on DR:llä nyt hyvät mahdollisuudet onnistuakin.

Strategiassa mainitaan myös että ohjelmissa on oltava näkyvillä koko maa, uutisten määrää ei lisätä – vaan niiden laatua parannetaan, kulttuuritarjontaa lisätään ja että journalismin on oltava rohkeaa suunnannäyttäjää. Aika tuttuja strategisia linjauksia monille yleläisillekin.

- Yleisradiotoiminnan on oltava riippumaton, se on osa meidän yhteiskuntavastuutamme, sanoo pääjohtaja Maria Rörbye Rönn. Valitettavasti keskustelu DR:n ympärillä on useimmiten yhdestä yksittäisestä ohjelmasta lähtevää. Näkisin mieluummin että keskusteltaisiin yleisradiotoiminnasta laajemmin. Meillä on myös yhtiönä vastuu siitä että yhteiskunnallinen keskustelu yleisradiotoiminnasta käydään korkeammalla tasolla, päättää Maria Rörbye Rönn oman esityksensä. Nyt hänellä on jo kiire lentokentälle ja Århusiin, jossa hän tapaa paikallisia lupamaksajia kutsutilaisuudessa. Näistä tapaamisista ympäri maata

on tullut jo tapa. Pääjohtaja itse pitää niitä erittäin tärkeinä, onhan kyseessä tilaisuus tavata kasvatusten yhtiön omistajia.

Vaativalla osallistumisoikeuksia otamme oikeasti vastuuta.

Toisen päivän aiheena oli työhyvinvointi ja henkinen työsuojelu. Aihetta varten oli kutsuttu koolle yli 50 ay-aktiivia ympäri pohjoismaita. Työtä tehtiin sekä yleiskokouksessa että pienimmissä työryhmissä.

DR:n työsuojeluvaltuutettu **Dorte Bennike** ihmetteli omassa puheenvuorossaan miksi työntekijöiden ja työnantajien kokevan molemmat olevansa eri puolilla pöytää.

- Lainsäädäntömme työsuojelusaralla on hyvällä mallilla, mutta se korostaa A- ja B-puolen vastuuta. Henkisen työsuojelun kysymykset ovat harvoin mustavalkoisia, useimmiten aika monimutkaisia. Ratkaisujen on löydettävä muualta kuin suoraan laista, ja se vaatii molemmilta osapuolilta aitoa halua ratkaista asiat, peräänkuuluttaa Dorte.

- Meidän on myös lopetettava ajattelu siitä että muutosten ja ratkaisujen on aina tultava johdolta. Voimme kaikki omalta osaltamme olla mukana tekemässä parempaa työpaikkaa, esimerkiksi osallistumalla erilaisiin työryhmiin. Toisaalta osallistuminen on mielekkäämpää jos sen tekee omasta mielenkiinnosta eikä velvollisuudesta, painottaa Dorte.

Dorte Bennike muistutti siitä, että kyllä työsuojeluasioita voi miettiä ja keskustellakin työyhteisössä ilman että työsuojeluvaltuutettu on paikalla. Kaikilla on yhteinen vastuu yhteisistä asioista. Moni kuitenkin lopettaa samojen asioiden esille otton, kun niille ei tunnu tapahtuvan mitään. Tämä johtuu Dorten mielestä siitä että ainoastaan yhdellä osapuolella, työnantajalla, on taloudelliset resurssit tehdä työsuojeluongelmille jotain.

- Etenkin henkisten työsuojelullisten ongelmien selvittelyt vievät sekä työyhteisöjen että valtuutetun työaika. Tätä on kuitenkin harvoin huomioitu budjetissa laadittaessa, muistuttaa Dorte.

Kuvassa vasemmalta Steen Larssen (DR-Danmarks Radio), Jari Niemelä (YOT), Hege Irene Frentzen (NRK Journalistlag), Petteri Karttunen (SVT Journalistklubb)

Susanna Sjöstedt tutustumassa studioon.

Media-alalla kaikki hyvin...?

Ryhmätöitä veti Tanskan Journalistiliiton asiamies **Eva Jakobsen**, joka on tutkinut media alan työntekijöiden työssä viihtymistä. Tulokset ovat hälyttäviä; media-alalla työntekijät voivat huonosti, itse asiassa huonommin kuin muissa ammattiryhmissä. Journalistien alkoholista johtuva kuolleisuus on monikerhtain verrattuna muihin ammattiryhmiin.

Evan mielestä media alalla vallitsee ihmeellisiä käytäntöjä, joita ei edes kyseenalaisteta.

- Toimittajien työpäivät ovat ennalta arvaamattomia, koskaan ei tiedä millaiseksi tai kuinka pitkäksi työpäivä muodostuu. Tämä johtaa siihen että työtä ja vapaa-aikaa on vaikea erottaa. Alalla työskentelevät eivät itsekään tiedosta montako tuntia oikeastaan tekevät töitä viikoittain. Työsähköpostin luku illalla mielletään kyllä osaksi työtä, mutta vapaa ajan menetyksestä ei kuitenkaan laskuteta työnantajaa, ihmettelee Eva.

Toimittajan työ on stressaavaa fyysisenkin työsuojelun kannalta. Valtaosin istutaan paikallaan tietokonenäytön ääressä alituisessa kiireessä. Monet kokevat työympäristön melun häiritseväksi ja keskittymiskykyä haittaavaksi. Työpaikoilla ei puhuta tarpeeksi itsestään huolta pitämisestä eikä mainosteta liikuntaetuja tarpeeksi, ilmeni Tanskan Journalistiliiton tutkimuksessa.

- Meissä mediatyöntekijöissä on se vika, että vaadimme itseltämme liian paljon ja otamme työstämme liian suuren vastuun, tiivistää Eva. Me haluamme olla itseohjautuvia ja joustavia, vaikka tämä syö omaa henkilökohtaista elämää. Hyväksymme mahdollittomiakin deadlinejä vaatimatta työstämme säännöllistä palautetta tai jatkokoulutusta, samalla kun alaa ravisuttavat jatkuvat muutokset, irtisanomiset ja sen päälle vielä finanssikriisikin, painottaa Eva lopulta.

“Tänään teemme historiaa”

NRKlla ja Ylellä on pitkät perinteet yhteistyöstä ammattijärjestöjen ja työsuojelutoimijoiden välillä, kun taas järjestöt Ruotsissa ja Tanskassa eivät ole yhtä selkeästi nähneet työsuojelua osana omaa toimintaansa. Esimerkiksi työsuojeluvaltuutettua ei ole kutsuttu oman järjestön hallituksen kokouksiin. Työntekijät hyötyvät kuitenkin parhaiten, jos yhteistyötä pystytään parantamaan.

Oli lohduttavaa huomata että samanlaisten työsuojelullisten ongelmien kanssa kamppaillaan joka yhtiössä. Meillä olisi kuitenkin paljon opittavaa toisiltamme myös työsuojelun saralla. Eihän yleisradioyhtiöiden tapaisia yhtiöitä ole muita pohjoismaissa!

2.9.2011 oli historiallinen; koskaan aikaisemmin eivät ole eri ammattijärjestöjen edustajat yleisradioyhtiöissä olleet näin laajalla porukalla liikkeellä. Raja-aidat journalistien ja muiden järjestöjen välillä ovat korkeammat muissa yhtiöissä kuin meillä Ylessä, ja siellä koetaan toisten toiminta kilpailevana. Toivon että tällä ensimmäisellä tapaamisella saatiin purettua suurimmat epäluulot ja vastaavanlaisia kokoontumisia järjestetään tulevaisuudessakin. Ensi vuoden elokuun lopussa isäntävuorossa on YOT, ja kutsut ovat jo lähteneet muille journalistijärjestöille. Toivottavasti Helsingissä tavataan muidenkin järjestöjen ay-toimijoita yhteisen teemapäivän merkeissä.

*Teksti: Nina Wessberg
työsuojeluvaltuutettu*

Kuvat: Helena Pekarila, Juha Blomberg

Jari Niemelä, Katarina Sirén, Seppo Puttonen, Pike Epstein ja Leena Flood.

“Ett skarpare DR”- sett ur Yle-perspektiv

På det samnordiska fackliga mötet för förtroendemän och arbetarskyddsfullmäktige i Köpenhamn i september, fick vi glädjande nog träffa flere höga chefer, däribland DR:s nya generaldirektör, Maria Rörby Rönn.

Maria Rörby Rönn skisserade upp historien, nuet och framtiden för Danmarks Rundradiobolag. Efter att DR för något år sen byggde ett oerhört kostsamt konserthus, som bl a ledde till att ca 700 anställda fick gå, väckte den nya DR-chefen munterhet med att säga: “der bliver ikke bygget noget i min tid”

Och det de har kanske räcker, för DR som byggnad är också en estetisk upplevelse- i synnerhet om man dagligen ser Yles kyffiga nedgångna utrymmen.

Det vi såg av DR var rent, ljust och stiligt. Äkta konst på väggarna, stora olivträd planterade i enorma krukor bland isländska lavastenar. Vackert och inspirerande.

De öppna kontorslandskapen var rymliga och fräscha med luft, ljus och inbjudande pausutrymmen. Allas skrivbord kunde höjas och sänkas. Skåpen var låga, för danskarna tänker att folk automatiskt sänker rösten av hänsyn till sina kolleger, om de ser att någon sitter och arbetar ett stycke ifrån.

Yle och DR är som bolag rätt jämförbara (bägge har en personal på drygt 3000 fastanställda och producerar både TV, radio och webb -i motsats till t ex Sverige som har tre skilda bolag).

Jag tyckte att generaldirektör Maria Rörby Rönn verkade entusiastisk, fokuserad och lugn.

Lugnet kom sig troligen av att DR idag vet vilka resurser de kan räkna med de närmaste fyra åren.

För åren 2011-2014 har bolaget slutit ett mediepolitiskt avtal och ett public service-kontrakt (med specifika krav) med sina uppdragsgivare, dvs allmänheten via politikerna. Strategin för samma tid är också fastslagen.

DR har idag 3002 fastanställda- och det tänker de ha också om fyra år. Läget är ett status quo, fyra år av lugn.

Det var inte heller något problem med siffran i sig, fast den inte slutar på en nolla – att jämföra med många Yle-cheferas ansträngda mantra “Hanke 3000”, dvs det “projekt” som strävar till att vi ska vara 3000 fastanställda före utgången av år 2012 (enligt de senaste siffrorna finns det nu över 3100 fastanställda på Yle, plus hundratals visstidsanställda och timanställda).

DR:s utbud används mycket: enligt en undersökning från januari-juni i år använder 98% av danskarna DR:s innehåll varje vecka.

89% ser på DR:s tv-program, 88% hör på DR:s radioprogram, 20% använder dr.dk.

DR:s nischkanaler i TV är en succé. För några år sen var det de kommersiella barnkanalerna, typ Disney, som var populärast. DR ville ändå ändra på det och gjorde en specifik satsning på dansk kultur för barn. Det lyckades, och idag är DR:s barnkanal Ramasjang som är i topp. Också kulturkanalen är populär, liksom DR:s HD-kanal.

Ett bekymmer för DR är däremot nyheterna i TV. Konkurrenten TV2 har en bättre nyhetskanal och är en svår rival. DR tänker därför fokusera på just nyheterna i TV och ta upp den kampen om publiken. Man ska jobba för en tydligare kanalpro-

filering i TV, då det är viktigt med folkets förväntningar.

DR vill göra BÄTTRE nyheter i TV, inte flera. Generaldirektör Rörby Rönn menar att det är viktigt att DR uppfattas som “en trygg hamn”, dit man kan navigera i dagens outsinliga informationsflöde.

Innehållsmässigt vill DR satsa på de unga och på “hela Danmark”- och då inte bara ha regional bredd, utan också nå alla samhällsgrupper.

DR har en stor radioförändring på gång, man siktar på färre radiokanaler. DR har haft 30-40 DAB-kanaler (dvs digitalradiokanaler) nu bantas de till 9 st. Samtidigt vill DR satsa på radio och utnyttja frekvenserna på ett nytt sätt.

Rörby Rönn ser det som problematiskt att de sex största aktörerna på internet är amerikanska (b la google, fb, myspace)- hur ska man hitta publiken, hur ska publiken hitta DR? Ett försök är att styra DR:s webb mot mobiltelefonerna, då 16 % av danskarna har en smarttelefon. Där ska publiken plockas, tänker DR.

DR måste liksom Yle prioritera vad som går ut var, på vilken plattform. Allt ska inte ges ut överallt.

Visionsmässigt har DR gett ut en snärtig pamflett med titeln “Ett skarpare DR” som består av 5 strategityngdpunkter:

1. En särskilt satsning på de unga, **begåvat innehåll för unga** i alla kanaler
2. **Danmarksstrategin:** publiken ska nås både på bredden och på tvären
3. **Nyhetsstrategin:** ej fler men **bättre nyheter**, som är mer relevanta, dyker djupare. **DR stärker både den regionala och den internationella bevakningen**, de uppfattas inte stå i motsats till varann- en klar skillnad mot hur man brukar tänka på Yle.

4. **Kulturstrategin: kultur för flera**, det ska finnas en etisk och moralisk dimension i det DR spelar, kulturen ska kännas relevant

5. Journalistik med genomslagskraft

Rörby Rönn anser att DR har ett upplysningsuppdrag. Hon vill att DR ska sporra demokratin, och stimulera den danska kulturen och språket.

Hon betonade också öppenhet, gott ledarskap och samarbete, “i dialog blir man klokare och starkare.” DR ser det som avgörande att de har mer dialog med danskarna, för det är de som betalar -och DR måste värna om sin legitimitet.

*Susanna Sjöstedt
Svenska Yles förtroendeman*

Förkortningen av Kvällsnytt ledde till personalnedskärningar

Korosta tukimiehesi tärkeyttä

Alla som jobbar med TV-nytt kämpade in i det sista för att få behålla den omtyckta tiominuterssändningen i slutet av kvällen, men det visade sig vara omöjligt. Från och med den 1 september förkortades Kvällsnytt till 90 sekunder.

Utvecklingschef Linda Sandqvist vid Svenska Yles Nyheter konstaterar att förändringen kommer att medföra en inbesparing av två årsverken, ett från reportergruppen och ett från utrikesgruppen.

- Inhopparna kommer knappast att påverkas av förändringen. De behövs hur som helst för huvudsändningen klockan 19.30, menar Sandqvist.

Regissören Linda-Lotta Linnantera berättar att förkortningen har påverkat den tekniska personalen från och med den 1 september.

- Antalet kvällsklippare minskade från två till en, och scriptans arbetstid förkortades.

Som ett slags kompensation för det korta Kvällsnytt infördes en ny telegramsändning klockan 16.55.

- Den nya sändningen har inneburit en massa extra arbete för regissörer, scriptor och klippare, konstaterar Linnantera.

Sändningen ska ha en regional prägel och det innebär betydligt mer arkivsökande och klipp. Dessutom ska eftermiddagens båda kortsändningar ha kodad textning då de sänds från automatstudion "Kessi".

- Det känns som att det inte nu finns möjligheter att effektivisera ytterligare, väggen har kommit emot, säger Linnantera.

Susanna Sjöstedt är Svenska Yles förtroendeman. Hon jobbar som nyhetschef och studiovärd vid TV-nytt.

- Bortfallet av en allmänreporter och en utrikesreporter per dag känns tungt. Ur nyhetschefens synvinkel finns det nu ingen extra resurs att sända ut ifall det händer något stort sent på eftermiddagen. Sådana uppdrag kunde kvällsreportern sköta tidigare.

Ett annat problem är att ingen nu kan sköta telegramskrivande, vilket tidigare i hög grad sköttes av kvällsreportern.

- Det finns en massa små uppdrag som måste skötas men som ingen specifikt har ansvaret för. Den typens arbete sköttes tidigare av kvällsreportern, nu kan det bli så att nyhetschefen själv måste sköta dem. Då blir själva nyhetschefsjobbet lidande.

För studiovärden har den nya telegramsändningen inneburit ökad stress.

- Nu har man inte en sekund andhämtningstid från det man kommer på jobb tills huvudsändningen är klar, menar Sjöstedt som tycker att arbetsturen borde tidigareläggas att börja klockan 12.

- De dagar vi har en studiegäst borde studiovärden också ha tid att läsa in sig på ämnet i fråga.

YOT tukimiespäivä ja RTTL:n tukimiesristeily syyskuun lopulla jälleen kerran osoittivat, miten tärkeää on pitää huolta joka ikisestä jäsenestä näissä muutosten tuulissa. Yhtään asioita ei helpota Yleisradion rahoitusmallin avoin tulevaisuus. Huolenpito alkaa osastojen tukimiesten olkapäistä ja voimistuen luottamusmiesten ja työsuojeluvaltuutettujen joukolla aina liittomme lakihenkilöiden voimanponnistuksiin. Ja koska vakituiset työpaikat ovat kiven alla, määräaikaisten ja tuntityöntekijöiden joukko kasvaa koko ajan. Ottakaamme heidät erityishuolenpitoon ja ohjatkaamme tutustumaan jäsenyhdistysten tarjontaan.

YOT:n tukimiespäivä oli tällä kertaa laiturissa kelluvalla Viking Gabriellalla. Gunilla Ohls käynnisti osuudellaan yhtiön puheenvuoron piirtäen kuvaa Yleisradiosta median koko kentässä Suomessa. Katselijoiden ja kuuntelijoiden ajasta tappelevat yhä useammat tahot. Lehtitalot kansainvälistyvät ja siirtyvät sähköiselle puolelle. Jopa laitevalmistajat ja operaattorit pyrkivät sisällöntuottajiksi.

"Muiden lisätessä kanavamäärää Ylen ainoa keino säilyttää asema on pitää nämä mitä meillä, EI vähentää." totesi Gunilla Ohls. Hän totesi Ylen olevan verkkopalvelun top 5:ssä yhtiön valtavan uutiskoneiston ja Areenan ansiosta. Areenan suosio onkin koko ajan nousussa. Yhtiön tavoitetta mitataan kolmiluvulla 100-90-80 eli 100% suomalaisista tavoittaa Ylen, 90% koee sen kiinnostavana ja 80% tavoitetaan päivittäin.

Gunilla Ohls.

Lena Linderborg
vice ordf. SFA

Keskittyneet tukihenkilöt: Piritta Ojaniemi, Raino Hurme, Maija Elonheimo.

Koskaan ei näin monta muutosta yhtäaikaisesti Ylessä

Organisaatiomuutoksista aiheutuneita huolia nostettiin salista. Kommenteista huokui yksittäisen työntekijän huolestunut palaute tukihenkilöille. Minne minäkuulun? Ketä kuuluu nykyiseen kokoonpanoon? Uhkaako ulkoistaminen minun osaamistani ja taitojani? Gunilla Ohlsin toteamus ”Ylen menestys riippuu meistä jokaisesta” ei rauhoita kaikkia.

”Television mallin siirto radion puolelle radioon on turhaa!” totesi Leena Mattila ja alueradio jatkoi nykyisen mallin kriittistä tarkastelua. Jari Mäkräisen avaama työnkuva sai monen muun radion puolella työtekeväen myöntämään uudistusten takuamaisen.

Gunilla Ohls purki lyhyesti Tyke tuloksia ja myönsi yhtiön saaneen huonon arvosanan uuden organisaation käyttöönotosta, johdon omasta esimerkistä ja henkilöstön kuuntelusta. Näihin kiinnitetään jatkossa erityishuomiota. Yhtiön täytyy hänen mukaansa työstää tavoitteitaan, kommunikointiaan, suuntaansa ja tuotekehitystään. Suunnittelussa on selkeytettävä, miten ohjelmistopäätökset syntyvät. Lisäksi talousprosessia täytyy saada selkeämmäksi.

Ylen palkitsemiskulttuurissa ei edistystä

Liisa Ojala-Walkerin osuuden aluksi hän totesi, että saadaksemme asiakkaat eli Ylen palvelujen käyttäjät tyytyväisiksi tuoteistamme, on Yleisradion palkittava paremmin tekijöitä ja osaajiaan.

Ylen palkitsemiskulttuurissa ei tosin ole tapahtunut mitään erityistä edistystä. ”Omistaja ohjaa Ylessäkin palkkapolitiikkaa!” Ojala-Walker toteaa. Tämänhetkiset palkkamenot yhtiössä ovat 167 miljoonaa euroa. Tämän lisäksi yhtiö palkitsee aineellisesti 6,4 miljoonalla eurolla sekä x-miljoonalla eurolla aineettomasti eli koulutuksella, kehittämällä työkuultuuria sekä työtiloja ja –välineitä.

”Koko henkilöstö siirtyy tulokortti järjestelmään viimeistään vuonna 2012. Johto ja päälliköt saavat henkilökohtaisen tulokortin ja muut asettuvat tiimikorttien sisälle. Johdon ja päälliköiden palkkio määräytyy henkilökohtaisen tuloksen mukaan. Tiimin jäsen saa palkkion tiimin tuloksen mukaan, ja palkkio on yhtä suuri kaikille tiimin jäsenille.” Hilkka Salo TV2:n osastosta

ja Kristian Åberg uutisista kertoivat molemmat olevansa pilot-tiimeissä, joita tällä hetkellä on 21 kappaletta.

Leena Mattila kommentoi parstäkertoimen poiskitkemisestä palkitsemisesta ja Liisa Ojala-Walker komppasi vaatimusta. Hän myös totesi, että viimeiseen asti pyritään välttämään ylhäältä annettuja tavoitteita ja toivotaan niiden lähtevän tiimin sisältä. Täytyy kuunnella henkilöstöä

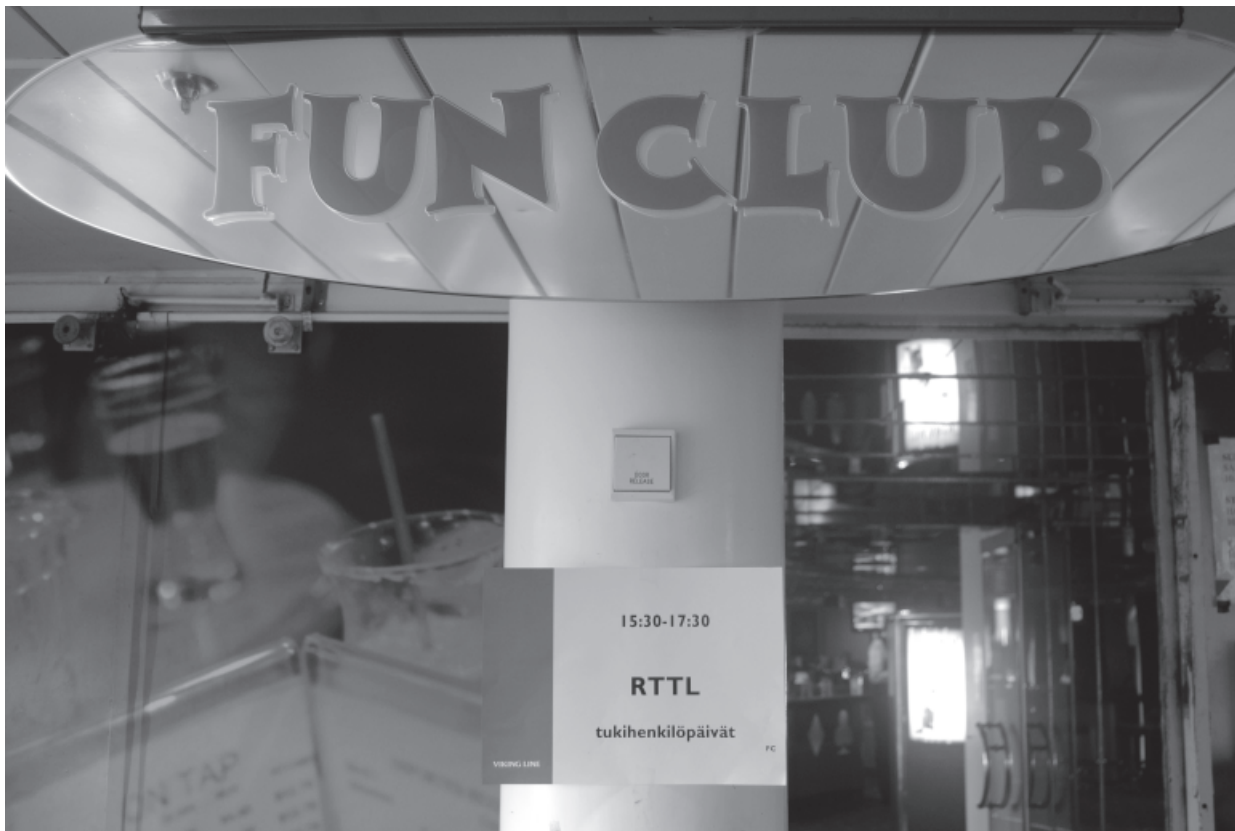
Keskustelussa Liisa Ojala-Walkerin mukaan yhtiössä pitää tilaa tähdille. Valitettavasti etenkin radion puolella tähdet ovat lähdessä muualle henkilöstön mielipiteiden sivuttamisen vuoksi.

”Täytyy kuunnella henkilöstöä. Suuriin muutoksiin on otettava mukaan toteuttavaa, ruohonjuuriporukkaa ja niitä tähtiä. On saatava seuranta toimituksiin, jotta nähdään onko uudistukset menneet oikein.” Kommentteja kuului ympäri salia ja osallistujat selvästi saivat vauhdin keskustelulle. Gunilla Ohls totesi, että yhtiön sisällä on vielä paljon tekemistä hyvän keskusteluyhteyden saamiseksi. Kriittikkiä sateli ulkopuolelta tulevan hyökkäyksen torjumisessa.

”Johto ei ole toiminut suojakilpenä puolustamassa ulkopuolelta tulevaan kritiikkiin ja haukkumisiin. Päinvastoin työntekijöitä kielletään kommentoimasta ja olemaan hiljaa.” Monesta suusta todettiin, että johdon, henkilöstön ja koko Ylen on puolustauduttava kilpailijoiden ja lehdistön hyökkäyksiltä. Yleisradion on otettava parempi ote ja torjuttava mollaaminen.

Työsuojeluvaltuutettu Nina Wessberg toivoi, että henkilöstö otetaan mukaan jokaiseen työryhmään. Esille tuli kolme esimerkkiä, missä ei ole henkilöstöedustajaa. Nämä ovat sosiaalisen median ohjeet, Ylen eettiset ohjeet sekä tyke. Pääluottamushenkilö Pike Epstein jatkoi tästä, että uudistus voidaan toteuttaa vieläkin demokraattisemmin, jolloin työyhteisö voi itse valita keskuudestaan edustajat työryhmiin. Keskustelulle oli valitettavasti pistettävä loppu lounaan alkaessa ja seuraavan porukan vallatessa kokoustilat. Syönnin jälkeen tukimiehet jatkoivat keskustelua etukäteen jaetuissa, pienemmissä ryhmissä. Esimerkiksi julkaisujen ryhmässä virisi hyvä keskustelu, jossa todettiin, että toiminnan, ajattelun ja organisoimisen muutos on niin suuri, ettei se ensimmäisellä voi napsahtaa paikoilleen, vaan vaatii jatkojalostusta.

Teksti ja kuvat: Jukka-Pekka Nyrhinen

Onko TES jo aivan täynnä?

Maikkari tehnyt sikahyvää tulosta, Ylen rahoitus kelluu, Blue Media isojen puristuksissa, vuokratyö puskee sisään ja määräaikaishuoneita supistellaan. Neuvottelulähtökohdat vaihtelevat yhtiöittäin SJL:n puheenjohtaja Arto Niemisen mukaan. Mitkä ovat palkkavaatimukset näinä talousaikoina, mitä tekstimuutoksia sopimukseen? Nieminen heitti ilmaan kysymyksen, onko TES jo aivan täynnä, mitään uusia avauksia ei olisi? RTTL:n tukimiesristeily sisälsi vakavia aiheita, hyvää keskustelua, kimurantin ryhmätyön mutta myös mieleistä yhdessäoloa ja pirteän tietovisa- ja bingohetken.

Petri Savolainen.

Gabriellan Fun Club täyttyi liittoasioista hetkiseksi ennen illan viihteellisempää menoa, kun RTTL tukihenkilöseminaari starttasi ja laivan moottorit puskiivat meidät ulos laiturista. Katarina Sirén heilutti tahtipuikkoa ja jakoi puheenvuoroja.

RTTL:n puheenjohtaja Tapio Räihälle suotiin lyhyet avaussanat ja esittelykierroksen mikrofoniinkin jälkeen olikin SJL:n puheenjohtaja Arto Niemisen vakavat tilannekatsaukset neuvottelurintamalta. Viime aikaiset uutiset kertovat omaa, korutonta viestiä sopimusneuvotteluista alasta riippumatta osan odottaessa ensimmäisten saalista.

Petri Savolainen SJL:stä valaisi sopimus- ja neuvottelukentän kirjavuutta sekä jäsenkattavuutta. Hänen jälkeensä Jari Niemelä YOT:stä, Kari Pyrhönen MOT:sta, ja Seppo Seppänen Blue Mediasta raottivat omia neuvotteluasemiaan.

Pätkätyöt ja paikallinen sopiminen

Pätkätöiden viidakosta terveiset toi Antti Laakso, joka pitkään uutisten eri tehtävissä olleena edelleen ponnistaa määräaikaishuoneilla. Tilanne etenkin Yleisradion osalta on muutamista vakinaistamisista huolimatta yhä hälyttävän huono. Porukka tekee töitä pienin katkaisuin menettäen siinä mm terveydenhuoltopalvelut. Oma lukunsa tässä murheessa on tietysti Maikkarin siirtymisessä vuokratyövoiman käyttöön. Huoli on yhteinen ja kaikki painottivat asian tärkeyttä ja pätkätöläisten ottamista erityishuolenpitoon. Liitot järjestäköön tapaamisia osastoilla ja ohjatkoon ei-jäsenet hakeutumaan ammattiyhdistysten pariin. Yhdessä olemme tässä vahvempia.

Paikallisesta sopimisesta omassa yh-

Bingo-onnea testaamassa Vesa Toppari, Katarina Sirén ja Hannu Petrelius.

distyksissä kertoivat Reijo Nykänen MOT:sta, Petri Pähti YOT:stä, Tomi Peurakoski NOT:sta ja Seppo Seppänen Blue Mediasta. Esimerkkeinä paikallisesta sopimisesta Yleisradion osalta Pähti kertoi urheilun suurkisojen aikana tekemistä sopimuksista.

Iltapäivän päätti SJL:n lakimies Marianne Leskisen ryhmätyön alustus. Ryhmät jakaantuivat eri puolille keskustelemaan ja pohtimaan omaa osuuttaan. Töiden purku tapahtui paluumatkan aluksi.

Iltavapaa tärkeää verkostoitumista

Maittavan illallisen jälkeen porukka tiivistä rivejään vapaammin. Monen suusta kuului kommentteja miten liiton tehtävissä on tutustunut uusiin ihmisiin ja saanut tosi monta uutta hyvää ystävää, mihin ei muuten olisi ehkä tutustunut. Eikä

tämä koske vain oman yhdistyksen jäseniä vaan viisikon koko porukkaa. Yleisradion jakautuessa useaan eri toimipisteesseen jopa maantieteellisesti moni työkaveri jää pelkäksi ääneksi puhelimessa tai nimeksi intran puhelinluetteloon. Viisikolaisten jakaessa kokemuksiaan huomaan, ettei painittavat asiat olekaan ainkertaisia vaan muutkin saattavat pureskella samoja, pieneltäkin tuntuvia ongelmia.

Tukholma tutuksi kiertoajelulla

Ennen iltapäivän asiaosuutta halukkailla oli mahdollisuus nauttia aurinkoisesta Svea-mamman pääkaupungista. Reitti kulki Södermalmilta kaupungin läpi Djurgårdeniin ja takaisin. Matkalla poikkesimme Historialliseen museoon. Ehdimme nähdä viikinkinäyttelyn pikakelauksella sekä holveissa sijaitsevat kulta-aarteet.

Shoppailijat ja kahviterassin ystävät jäivät keskustaan ja onnekkaimmat saivat nähdä vahdinvaihdon Kuninkaanlinnan pihalla. Sää heli matkailijoita ja takit alkoivat tuntua ylimääräiseltä painolta.

Iltapäivän kahden kahvihetki kokosi porukan takaisin laivalle ja seminaari jatkui auditoriossa ryhmätöiden purulla.

Alkuun hankalalta tuntunut tehtävän asettelu kirvoittikin hyvää keskustelua tukihenkilöpäivien teemoista. YOT:n TV2:n osaston puheenjohtaja Hilkka Salon puheenvuoro oman ryhmänsä tuloksien purkajana kevensi perinteisesti tunnelman ja sai kaikki hyvälle tuulelle.

Yhteiselo jatkui aamiaiselle saakka ja Gabriellan kiinnittyttyä kaijaan, jokainen tukihenkilö lähti taholleen viemään viimeisimpiä uutisia liitosta.

Teksti ja kuvat: Jukka-Pekka Nyrhinen

Vasen kuva: Historiallinen museo. Oikea kuva: Kiertoajelulla sai tiukasta aikataulusta huolimatta paljon irti Tukholmasta.

Ani Malmi.

Yle haluaa erottua eettisimpänä

että nimen julkaisemisen pitää olla perusteltua, ei refleksimäistä. Yleisradio ei julkaise kaikkia julkisuudenhenkilöiden saamia tuomioita automaattisesti, vaan uutinen täytyy olla jollain tavalla perusteltu. Vähäisissä teoissa uutisen julkaiseminen ei Jääskeläisen mukaan ole perusteltua ja tähän hän uskoo vuorossa olleen uutispäällikön perustaneen kyseisen uutisen julkaisemattomuuspäätöksensä. Maakunnissa julkaisukynnys kuitenkin voi Jääskeläisen mukaan olla matalampi.

Otsikosta huolimatta yhtiön sisällä on kuitenkin kahdenlaisia käytäntöjä. Jostain syystä maakuntatoimituksien julkaisukriteerit ovat erilaiset, kuin mitä Pasilan uutistoimitus noudattaa. Atte Jääskeläisen mukaan näin ei saisi olla ja siitä pyritään eroon. Parhaillaan valmistellaan Ylen uusia eettisiä ohjeita, jotka tulevat olemaan samat kaikille.

Ylelle tiukennetut eettiset ohjeet

Kahdenlaisia sääntöjä

YLE Etelä-Karjalan nettisivuilla julkaistiin toukokuussa uutinen, Räppärille tuomio kahdesta pahoinpitelystä. Uutisessa kerrotaan, että nuorison keskuudessa erittäin suosittu räp-artisti Cheek on tuomittu Etelä-Karjalan käräjäoikeudessa 6000 euron sakkoihin Imatralla viime syksynä tapahtuneista pahoinpitelyistä.

Uutinen julkaistiin vain aluetoimituksen nettisivuilla. YLE Uutisten pääsivuilla sitä ei julkaistu, koska YLE Uutisten nettitoimituksen uutispäällikkö kertoi, että valtakunnallisissa uutisissa noudatetaan tiukennettuja eettisiä ohjeita. Uutispäällikkö kuitenkin antoi maakuntatoimitukselle luvan julkaista uutisen omilla sivuillaan sellaisenaan.

Kyseinen päätös herätti paljon ihmetystä ja keskustelua. Miten Yleisradiossa voi olla kahdenlaisia eettisiä ohjeita? Asiakkaan näkökulmasta teemme kuitenkin yksiä ja samoja Ylen nettisivuja.

Ohjeistus yhtenäistyy

Yleisradiossa on parhaillaan käynnissä ohjelmatoiminnan säännösten uudistaminen. Sen myötä OTS saatetaan 2010-luvulle ja myös koko yhtiötä koskevat eettiset säännöt tulevat tiukentumaan. Uudistusta johtavat yhtiön viisi vastaavaa toimittajaa Atte Jääskeläinen johdolla, joten päätin kysyä häneltä, miksi kyseistä uutista ei julkastu pääuutissivuilla. Samalla halusin selvittää, miten Yleisradiossa voi olla kahdenlaisia eettisiä ohjeita.

Jääskeläisen mukaan kyseisessä uutisessa ei ole sinänsä mitään, miksi sitä ei voisi julkaista. Hän kuitenkin painottaa,

Pasilan uutishuoneella käsitellään päivittäin satoja uutisia ja julkaisupäätöksiä joudutaan joskus tekemään nopeastikin. Silloin julkaisukynnys on hyvä pitää korkeana, näin minimoidaan vahingot. Tässä nimenomaisessa tapauksessa oltiin ehkä hiukan tavanomaista tiukemmalla linjalla, mikä on Jääskeläisen mukaan aina varmempaa, kuin päästää vahingossa läpi jonkun yksityisyyden suojaa mahdollisesti loukkaava uutinen. Itse hän olisi saattanut julkaista uutisen.

Jatkossa epävarmoissa tilanteissa neuvoa tullaan kysymään Pasilan uutisdeskistä. Päivittäisen uutistoiminnan päällikkö on se henkilö, joka loppujen lopuksi tekee päätökset julkaisemisesta. Jääskeläisen mukaan tässä tehtävässä tulee toimimaan mahdollisimman pieni joukko, jotta myös henkilökohtaisten mielipiteiden määrä eettisissä kysymyksissä saadaan rajattua mahdollisimman pieneksi.

Atte Jääskeläisen mukaan Yleisradion radio- ja televisiouutisissa nimien julkaisemiskynnys on erittäin korkea. Netissä asiaa on vaikeampi arvioida ja päätöksiä tehdään tapauskohtaisesti. Joka tapauksessa Yleisradion linja tulee lähiaikoina tiukentumaan ja uusi säännöstö tulee koskemaan kaikkia Ylen uutisia samalla tavalla. Jääskeläisen mukaan Yleisradio haluaa erottua vielä vastuullisempana kuin journalistin ohjeet. Hänen mukaansa Ylen tulee olla tiukin eettisten ohjeiden noudattaja ja sen tulee tarjota eettisesti korkeatasoisinta uutisointia Suomessa.

Ani Malmi
YOT:n Alueen varapuheenjohtaja

Ei tieto tuskaa lisää ...se lisää tietämystä

Ei viisaus vammauta eikä tieto lisää tuskaa muualla kuin talebanien tai valkovenäjän tai parin muun huumorintajuttoman tosikkodiktatuurin oppositiossa asuessa. Ja sehän ei lintukotolaista vaivaa muuten kuin välillisesti tiedotusvälineiden kautta. Täällä meillä tieto voi lisätä mukavuutta ja jopa iloa elämään.

Kert oikeesti – täällä meillä sienimetsien ja porojen seassa pääsee helpommalla, kun/jos hankkii ensin tietoa ja tekee päätökset ja toimenpiteet siltä pohjalta, ja niissä puitteissa kuin visioidilla on jotain tekemistä tosiasioiden ja homman toimivuuden kannalta. Hosumalla ei synny mitään mainitsemisen arvoista.

Paitsi mitä nyt Norjassa mainitaan ja manataan paljonkin, kun se yksi höhö ampui sen hirven. Norjassa kävi niin, että se yksi ainoa tietoa välttänyt ja albiinohirvi-asiasta mitään tietämätön ukko törmäsi metsästyksen tiimellyksessä valkoiseen hirveen ja turhiä miettimättä otti ja posautti sen hengiltä. Ei tullut tietämättömälle mieleen, että albiinot ylipäättään on suht harvinaisia, moni ei ole nähnyt albiinoja muualla kuin James Bondin pahiksina. Hirvestäjälle ei kai ptkähtänyt päähän, että olisi hiukan ihmetellyt hirveä ja sitten sen erikoisuuden huomattuaan olisi voinut guugeloida Norjan albiinohirvet. Bingo!

Mutku ei. Jos perinteinen hönö ei jotain tiedä, niin sitten sitä ei tarte tietääkään. Hosutaan vaan, tulee nopeammin valmista. Sitten se henkisesti laiska hönö otti ja ampui Norjan ainoan albiinohirven. Just sen rauhoitetun. Sen median ja yleisön lemmikin. Ja ihan melkein joulun alla. Sika.

Mutku se valkoinen hirvi erottui niin hyvin norjalaistusikoista, ettei sitä voinut jättää ampumatta. Jos hönöllä olisi ollut tietoa, niin ei olisi lisännyt tuskaa. Nyt sukulaiset saavat hävetä ja hönö pistää päänsä piiloon puskaan. Toista se on Meillä Suomessa - lapsikin tietää, ettei Valkoista Peuraa kannata metsästää, kert se kosta tuu metsästäjälle. Ja Albiinohirvi on suunnilleen sama kuin Valkoinen Peura ...paitsi että Valkoinen Peura on paljon seksikkäämpi kuin joku norjalaishirvi. Joka tapauksessa Tieto olisi säästänyt hönön tuskalta ja tappouhkauksilta ...ja sitäpaitsi Disneylandin yhdestä kaapista tuli ulos Petteri-Puna-kuono, se on oikeesti ristiinpukeutuja, naaras uroon nahoissa, mutta sarvet paljastaa.

Tieto voi lisätä ihmisen mahdollisuuksia selvitä elämässä, jos nyt ei ihan hengissä niin kuitenkin vähän pienemmällä riesalla ja vaivalla. Tavallista arkeaan tarpova Ihminen törmää eläessään moniin esteisiin ja putoilee sudenkuoppiin sekä kylmiin kylpyihin. Osan esteistä ja kuopista voisi kiertää, jos tietäisi niiden olemassaolosta. Kert voihan sitä oppia muidenkin mo-

kista eikä tarte aina itse tehdä kaikkea tyhmää/haitallista/vaihalloista yms.jne.

Niinku se työn tuottavuuden ja eläkeiän nosto, hallinnoinnin ja organisaatioiden uudistukset ynnä muut. Jostain firmasta joku niistä suunnittelijoista vois käydä piruuttan kysymässä esim. Työterveyslaitokselta mitä ne on näistä asioista tutkineet selville. Ja joku virallinen pilkunviilaaja vois kaivella arkistoista Kansanterveyslaitoksen lehden 10/2006. Siinä on jännä otsikko “Työpaikan oikeudenmukaisuus ja henkilöstön terveys”. Vähän niinku ohjeet olla sohlaamatta ilman tietoa sohlon vaikutuksista terveyteen ja sen kautta siihen tuottavuuteen ja eläkeikään. Ihmisten parempi kohtelu ei välttämättä maksa mitään, mutta se vaikuttaa kivasti hyvinvointiin, terveyteen ja työkykyyn sekä -haluun.

*Yhteistyöterveisin
LeenaM.;*

JK. Sitäpaitsi tutkimustulokset kannustavat musiikin kuunteleluun kuntouttavana vapaa-ajantoimintona aivoinfarktin jälkeen, sillä ääniympäristön virikkeet voivat saada aikaan pitkäkestoisia plastisia muutoksia toipuvissa aivoissa. Siitä lapsikin tajuaa, että aivoja kande muokata jollain kivalla toivottuun suuntaan. Niinku Ihmisiäkin.

Kouluttautumislomista

Kouluttautumisloima-asia jakaa ihmiset ensinnäkin kahteen ryhmään: niihin onnellisiin, jotka ovat sen saaneet ja niihin onnettomiin, jotka eivät sitä vielä ole saaneet. Ensimmäinen ryhmä jakautuu vielä niihin, jotka saivat mielestään liian vähän ja niihin joille se vähempikin on hieno asia.

Jälkimmäiselle ryhmälle yritän myöhemmin antaa lisäevästyä seuraavalle anomiskerralle, joka alkaa jo ensi toukokuussa eli n. 7 kuukauden kuluttua. Vain reilun puolen vuoden kuluttua!

Tänä vuonna hakemuksia tuli 222 kpl. Hakemukset olivat viime vuonnakin niitä jakamassa olleiden mielestä keskimäärin parempia kuin edellisellä kerralla. Mutta heillä on muistissa vielä sekin parin vuoden takainen tilanne, jolloin kaikkia 250 kuukautta ei voitu jakaa, koska hakemukset olivat niin luokattoman huonoja. Jakamatta jääneet kuukaudet toki jaettiin seuraavana vuonna.

Kouluttautumisloimaa sai tämän vuoden jaossa 71 henkilöä eli noin joka kolmas hakija sai mahdollisuuden kouluttautua ja virkistäytyä. Yhdelle henkilölle annettujen kuukausien määrä vaihteli kahdesta kuuteen kuukauteen.

Jaettavia kuukausia on tasan 250 kappaletta ja sen lisäksi n. 67 000 € kurssimaksuihin yms. Olisihan siitä tosiaan riittänyt kaikille hakijoille 1,1261 kuukautta ja päälle 301,801 €, jos olisimme jakaneet tasan. Olisiko se ollut fiksu? Ei minusta. Sellainen demokraattisuus tuntuisi kouluttautumisloiman tarkoituksen unohtamiselta. Ei yhdessä kuukaudessa ehdi muuta kuin juuri ja juuri irtaantua työstä. Tämänhän me kaikki tiedämme vuosilomakokemuksen perusteella. Eikä yhtään pidempien koulutusten kustantaminen onnistu 300 €:lla.

Tarkoitus on antaa oikeasti mahdollisuus perehtyä johonkin itseä kiinnostavaan, mutta myös omaa työtä sivuvaan ja siihen eväitä antavaan asiaan. Jo 30 vuotta töissä olleilla painottuu myös virkistäytymisperuste, mutta se ei yksin riitä.

Jos ei mielestään kelvollisen hakemuksen jätettyään kuitenkaan saa lomaa, on päällimmäisenä mielessä pettymys. Saattaa syntyä myös epäily epäoikeudenmukaisuudesta, puolueellisuudesta ja ties mistä vilunkipelistä. Kouluttautumisloimia jakava ryhmä on kuitenkin monien, ei pelkästään hakijoiden asettamien, odotusten ja toiveiden ristitussa. Päälliköt ja esimiehet hr-päälliköiden välityksellä lausuvat omat toiveensa, jotka ovat sekä suosituksia että esim. rajoitustoiveita henkilöiden määrän suhteen (yksikön sijaistusrahat). Jakokunta pyrkii tasapuolisuuteen paitsi yksiköiden, myös eri ammattiryhmien ja sukupuolten välillä. Katsotaan myös, että kaikki ikäryhmät otetaan mahdollisimman tasapuolisesti huomioon. Ensikertalaiset hakijat ovat ykkössijalla, mutta myös toisen kerran voi lomaa hyvin perustellen saada.

Lähtökohtana on se, että kaikki hakemukset luetaan ja kun lukee yli 200 hakemusta, alkaa olla aika selvää millainen on hyvä hakemus ja millainen huono. Hyvästä hakemuksesta näkee, että asiaa on pohdittu ja koulutuksista, kursseista, yhteyksistä, hinnoista, matkakustannuksista jne. on otettu selvää. Kyllä sen huomaa, jos hakemus on enempiä pohtimatta viime minuutilla kirjoitettu. Hakija myös perustelee sen, miten ko. koulutus toisi virikkeitä työhön. On tosi ikävää, jos yli kolmen kuukauden hakuajan jälkeen valittaa, että en tässä ajassa ehtinyt selvittää... Ylimielisellä asenteella: "Tämä loma kuuluu minulle" ei hevin lomaa saa. Tämä hieno tilaisuus työtaukoon kuuluu kaikille Ohjelmatyöntekijöiden työehtosopimuksen piirissä oleville!

Jakokuntaan kuuluivat tänä vuonna Katri Viippola pj., Liisa Kähkönen, Jari Niemelä, Pike Epstein ja sihteerinä Katri Nurminen

Pike Epstein

Pari lomaraporttia on luettavissa www.yotryfi -sivuilla ja Intrassa on myös juttua aiheesta.

Jukka Viiri sai kolme kuukautta kouluttautumisloimaa. Hän suuntasi Australiaan tutustumaan yleisradioyhtiön ABC:n musiikki- ja ulkotuotantotoimintaan. Kouluttautumisloiman hakuprosessi oli kummallinen, mutta tällä kerralla onnistui:

"Lomani sujui silti mainiosti. Kun sitä anomaani seitsemää kuukautta ei tällä kertaa tipahtanut, päätin hakeutua lopuksi ajaksi vuorotteluvapaalle ja käyttää hankkeisiini myös kesälomaani. Ja se onnistui, kiitos siitä osalliset! Tilityskin meni sitten läpi. Mutta nyt yritän keskittyä lomani matkaosuuteen." Koko juttu YOT:n sivuilla.

Marjo Lundvall taisteli ensin luterilaista työmoraalia vastaan, mutta onnistui sen jälkeen nauttimaan kouluttautumisloimastaan:

"Vankalla kahden päivän kouluttautumisloiman jälkeisellä kokemuksella sanoisin: rennompi ja vastaanottavaisempi työntekijä. Itseensä armollisemmin suhtautuva henkilö. Oppinut ja lomaillut rentukka valmiina uusiin taistoihin. Ylellisestä lomasta kiitollinen. Tämän kokemuksen soisin kaikille kanssakulkijoille. Vinkki: hakekaa ihmeessä kouluttautumisloimaa. Se saattaa napsahtaa!" Lue lisää YOT:n sivuilta.

LIITON ARKIN SYYSKARAOKE

Nyt kaikki joukolla hoilottamaan yksin, kaksin peilikuvansa kanssa tai yhdessä. "Ilo ilman viisua on teeskentelyä" sanoivat jo muinaiset jaappanialaiset karaokea keksiessään. Karaokekeikan voi aloittaa esimerkiksi oheisella joikulilla, joka on poimittu talteen jostakin Pirkanmaalta. Säveleksi sopii sovitella vaikka valtakunnansovittelijan avustamana **Jaakko Tepon** hiki-ihanaa bal-bal-balladia *Pam pam Pamela*.

Ne on kohta taas kiusana pressanvaalit
jo ennen kuin hitaammat huomaakaan
Pian ehdokasjoukolla kiehuvat kaalit
kun pääsevät telkkariin kohkaamaan.
Niinistö gallupeissa kaulaa vetelee,
uutta jyttyä Soini taas vääntää,
hiljaa kiiruhtaa Haavisto ja Biaudet.
Kumpi Paavoista kaasua kääntää?

Miten noista nyt oikeesti selvän saa?
Kenet ruoriinsa kelpuuttais isänmaa?
Miksi tästäkin tehtiin niin hankalaa?
Jotain vinkkejä, pliis, mulle antakaa!
En en en en valita
vaikka en näistä voi valita.
En en en en valita. En voi valita.
Eipä muutenkaan eläminen helpotu yhtään,
kuntaliitokset hermoja rassaavat.
Loviisakin nielas jo Ruotsinpyhtään,

varmaan kilvan jo säästöjä hassaavat.
Yhtäkään uutista mä kaipaa enää en
siitä saakelin Tiitisen listasta.
Saa prosentit laskea keskioluen
jos se sitten on kaupassa ilmasta.

Niin kuin ei olis harmeja kylliksi
meille VeeÄrrä taas kerran pyllisti:
teki lipunostotapahtuman karmeeksi.
Pendoliinotakaan anna en anteeksi!
En en en en tajua
miksi on touhu näin rajua.
En en en en tajua. Ei oo hajua.

Jussi

Vanhat Ketut draaman kaarteissa

Senioriosasto Vanhat Ketut on aloittanut syyskautensa perin ak- ja fiktiiivisissä merkeissä. Draaman kaaren taivuttelua suuntaan jos toiseenkin kävi 39 kettua todistamassa Turun Linnateatterissa 21.-22. syyskuuta. Pääruokana oli Tuomas Parkkisen "Mieletön oopperan historia", mutta ehti jokunen kettu Kakolaankin. Kaikki ovat jo päässeet pois. Aiheesta lisää nettisivullamme - kuten uutisissa on tapana sanoa.

Lokakuun 5. päivänä oli visiittivuorossa Tampere, ja Jussi Tuomisen kirjoittama täysin naurettava revyy "NääsNääsNews – Tampere eilen tänään ja ylihuomenna (jos ei sara)". Paikalle saapui kaikkiaan 46 innokasta. Antero Takalan ottamia kuvia voi näitäkin tiirailia Kettujen nettisivulla.

Sitten seniorien draamavainu johdattaa nopeimmat 5. marraskuuta Kansallisteatteriin katsomaan Pirkko Saision kantaattia ajasta, jolloin kirkko repesi: "HOMO – outojen ooppera". Esityksen on varannut Helsingin Sanomalehtimiesyhdistys HSY.

Nälkä se kasvaa draamaakin syödessä, ja nyt on korkea aika herätä tilaamaan Leena Tamlanderilta lippuja ensi helmikuun 2. päiväksi Ryhmäteatteriin, Esa Leskisen ja Sami Keski-Vähälän kirjoittamaan komediaan "Jatkuvaa kasvua". Varaus on tehtävä ennen lokakuun loppua osoitteella ltamlander@hotmail.com

Helmikuussa on vuorossa myös Kettujen vuotuinen pitkänmatkanjotos. Tällä kertaa kyseessä on safarimatka Keniaan 12.-22.2.2012. Matkatietoja voi kysellä niinikään Leena Tamlanderilta, mutta varaukset suoraan matkatoimisto Resviariaan,

Ennen revyytä oli Ari Kalliolla ja hänen puolisoillaan hetki aikaa tutustua slovakialaiseen nykygrafiikkaan Tampere-talon talvipuutarhassa.

puhelin 03-4477070. Lisää netissä.

Mutta paljon ennen sitä on vuorossa perinteinen viihdeil-lanvietto Bottalla 17.11. Kulinaaristen viihdykkeiden lisäksi saadaa nautti orkesteri Sunny Siden soitannasta sekä hollantilai-sen Pauliina Mayn ja helsinkiläisen Erkki Pohjanheimon lau-luista. Ja eikös vain tästäkin löydy tarkempaa tietoa nettisivuil-ta.

Käykää siis ihmeessä ihastelemassa uudenuutukaisia netti-sivujamme osoitteessa <http://www.vanhatketut.fi/> ja antakaa palaa palautteen muodossa, jotta sivut kehittyisivät ja kauan eläisivät maan ja taivaan välillä.

Jussi Tuominen

Radiossa kuullaan mistä kansa puhuu kahvitunnilla

Kaupunkilaisnuorten keskuudessa jo lähes kulttimaineeseen noussut Ylen Kansanradio ja Radio Novan Kansakunnan kahvitunti antavat puheenvuoron kansan syville riveille. Molempien ohjelmien suosio on kestänyt vuosia, jopa vuosikymmeniä, mutta mistä menestys oikein johtuu?

Samuli Aaltosen Kansakunnan kahvitunti koukuttaa vielä vuosikymmenen jälkeenkin

Samuli Aaltosen juontama ja jo 90-luvulla ideoima Kansakunnan kahvitunti on niin suosittu ohjelma, että sille sorvattiin lisää aikaa tänä syksynä Radio Novan ohjelmakartasta. Nyt Aaltonen jututtaa kuuntelijoitaan tai pikemminkin kansakeskustelijoitaan primetimestä klo 12-14 maanantaista torstaihin.

Aaltonen alustaa ensimmäisen tunnin aikana aiheen. Sen ei tarvitse olla päivän polttava uutisaihe, vaan vaikka pieni huomio elävästä elämästä. Sitten annetaan kuulijoille vapaa sana. Kuka tahansa voi soittaa lähetykseen.

– Emme sensuroi soittajia, vaan jokaisella on mahdollisuus kertoa mielipiteensä, Aaltonen selventää.

Tänään pohditaan, voisiko ihminen korvata konetta. Tyypillisestihän kysytään, voiko kone korvata ihmistä, mutta nyt Aaltonen kääntää asettelman päälleen.

Puheluja tulee mukavasti. Lypsykarjaa omistava mies muistuttaa, ettei isolla maitotilalla pärjättäisi ilman koneita. Toinen soittaja korvaisi värikkään sanankäantein koko eduskunnan koneilla. Puhelut vievät aihetta uusille poluille.

Ohjelma on onnistunut, kun soittaja innostuu

Aaltoselle kahden tunnin rupeama on täyttä työtä.

– Lähetyksen jälkeen en pysty puoleen tuntiin tekemään mitään, sitä käy niin ylikierroksilla, hän huokaa.

Aaltonen on mukava mies. Hän antaa soittajan puhua ja kommentoi väliin ”Näinkö on?” tai ”Sinäpä sen sanoit”. Onkohan kukaan hermostunut Aaltoselle koskaan?

– Eipä taida olla, Aaltonen naurahtaa.

Miehen mielestä ohjelman onnistumista ei voi mitata puheluiden määrällä. Hyvin mennyt lähetys on hänen mielestään sellainen, jossa soittajat innostuvat. Haastavaksi työ menee silloin, kun soittaja yrittää viedä juttua omaan suuntaansa. Toisaalta Aaltosen mukaan tällaisissa soittajissa piilee koko ohjelman suola.

– Jälkeenpäin kuunneltuna juuri se yllätys, kun en pysy juontajan roolissani ja pasmat menevät sekaisin, on todella hauskaa ja elävää radiolähetystä.

Aaltonen uskoo puheeseen ja uskoi jo lähes 20 vuotta sitten

Moni saattaa muistaakin, että Kansakunnan kahvituntia tehtiin ensin Ylen puolella Radiomafiassa. Aaltonen sai taivutella Ylen johtoa pitkään ennen kuin ohjelmaidea meni läpi. Suomi toipui lamas- ta ja Aaltonen uskoi, että lannistunut kansa tarvitsi jotain yhteistä tekemistä.

– Näiden ihmisten tarpeeseen tar-

vittiin mielestäni aitoja kommentteja, kauheasti tilaamatta. Omia totuuksia, jotka auttaisivat uskomaan parempaan. Sanoinkin usein, että tämä ei ole mikään puhumaan haluavan hätähou- sun unelmapaikka laukoa tyhjään maaliin, vaan että tässä saattaa joutua perustelemaan. Vastuu siirtyi siis kuulijalle, mikä ei ollut selvästikään ihan silloisen Ylen ohjelmapolitiikan mukaista, Aaltonen muistelee.

Nyt ohjelmalla näyttää taas olevan paikkansa. Aika ei ole kuluttanut ohjelmaidean tenhoa, päinvastoin.

– Uskon, että yllätyksellisyys on kiinnostavaa. Ja se, että ohjelma tapahtuu reaaliajassa, ilman mahdollisuutta- kaan välttää yllätyksiä. Lisäksi kaikkia kuuntelijoita varmasti yhdistää mahdollisuus myötäelää ohjelmassa puhuvien ihmisten kanssa.

Teksti ja kuva: Linda Pukka

Samuli Aaltonen Kahvitunnilla.

Ihmisten kanssa keskustelu - ohjelma teon paras puoli

“Kansanradiossa, Reetta Arvila.” Tällä kertaa langan toisessa päässä on yli 80-vuotias savolaismummo, joka alkaa kertoa saamastaan kohtelusta sairaalassa. Mummo ei ollut saanut sairaalassa nukkuttua kovien kipujen vuoksi pariin yön ja odotettu uni oli vihdoinkin saapunut. Yöllä oli kuitenkin alkanut pissattamaan ja mummo oli lähtenyt omin avuin vessaan. Matka oli tyssännyt sängyn viereen, kun kivut olivat ottaneet vallan ja pissaa oli mennyt vähän lattiallekin. Mitä sitten tapahtui tiivistetysti: yöhoitajat uhkaavat poliisilla, ryntäävät mummon takaisin sänkyyn ja nostavat laidat pystyyn. Mummo vietti yönsä pissat ja katkettua housussa.

Esimerkiksi tämä puhelu pysäytti ja veti toimittajan hiljaiseksi. Tässä yksi syy miksi Kansanradio on yksi kanavan kuunnelluimpia ohjelmia: Kansanradiossa tavallisten ihmisten kokemukset, ajatukset ja tuntemukset tulevat kuulluiksi ja ohjelma tarjoaa vertaistukea. Savolaismummo sai sittemmin paljon palautetta ja sympatiaa kuulijoilta.

Kansanradio aloitti syksyllä 1979 ja oli varmasti ensimmäinen ohjelma laatuun. Kansa sai radioon oman yleisönosastonsa. Sunnuntaisin Radio Suomessa kuultava ohjelma koostuu soittajien kanssa käydyistä keskusteluista sekä ympäri vuorokauden päivystävän automaatin viesteistä.

Ohjelmaan sopivat kaikenlaiset aiheet. Yhtiöistä parhaasta (mitä nyt politiikkaa vähän) tai kiroilua emme kuitenkaan suvaitse. Kipakasti saa tietysti sanoa, ja se on jopa suotavaa, mutta kaiken tulee tapahtua jokuinkin hyvän maun rajoissa. Tietysti on aiheita, joiden kanssa ollaan varovaisempia, esimerkiksi uskonto tai maahanmuuttokysymykset ovat tällaisia.

Noin muuten Kansanradion aiheet ovat usein hyvinkin ajankohtaisia. Soittajat reagoivat monesti nopeasti kuulemiinsa uutisiin. Puheluiden aiheet myös kumpuavat omasta elämästä ja havainnoista. Tämän syksyn suosituimpia aiheita ovat olleet esimerkiksi ruotsinkielinen asema Suomessa, Kreikka-tuki, presidenttipeli, vanhusten kohtelu sairaaloissa sekä raviurheilu.

Vaikka moni toimittaja ei välttämättä jaksa kuunnella tavallisen kansan aatok-

sia tai “valituksia”, kuten Kansanradion kohdalla usein todetaan, pidän itse ihmisten kanssa keskustelua ohjelman teon parhaana puolena. Tykkään puhella ja vaihtaa ajatuksia erilaisten ihmisten kanssa. Ohjelman koostamisvaiheessa on myös toimittajapari Jaana Selinin kanssa nautettu vedet silmissä: Tosikot ja nimenomaan veitikat taas vauhdissa.

Mielestäni Kansanradion toimittajan tulee olla kärsivällinen, empaattinen ja nopea reagoimaan erilaisiin aiheisiin. Kun sunnuntaisin istuu kolmen tunnin puhelinpäivystyksessä, ei koskaan voi tietää mitä asiaa seuraava puhelu käsittelee. Ajatukset täytyy kääntää eri taajuudelle hetkessä.

Kuten arvata saattaa, Kansanradiolla on useita vakiosoitajia. Kaikista aktiivisimmat oppii tuntemaan nopeasti ja nyt vajaan puolen vuoden pestin jälkeen tunnistaa varmaan jo parikymmentä ihmistä. Osa heistä tuntuu jo vanhoilta, hyviltä tutuilta näinkin lyhyen työskentelyn jälkeen.

Hankalimpia soittajia ovat ihmiset, jotka ovat liian kiihdyksissään tai todella mustavalkoisia mielteissään. Omia kielenkantoja täytyy aina joskus pidätellä. Osa soittajien kanssa on asioista totaalisen erimielisiä ja se saattaa koetella kärsivällisyyttä.

Kansanradio on mielestäni suosittu, koska kynnys soittaa on matala. Sekä soittajilla että kuulijoilla on tunteet pelissä ja luuriin voi tarttua hyvin spontaani, kun niikseen tulee. Ohjelmassa pääsevät ääneen kaikenlaiset ihmiset ja ohjelma on rehellinen ja aito.

Vaikka ohjelman kuulijakunnan leimataan helposti olevan eläkeikäistä, löytyy esimerkiksi omasta lähipiiristäni eritoten nuoria miehiä, jotka kuuntelevat joka ikisen lähetyksen innoissaan. Kuten ystäväni Jussi-Pekka totesi, “koskaan ei voi tietää mitä sieltä tulee seuraavaksi”.

Reetta Arvela

Tulevia kokouksia ja tapahtumia

21.10.klo 9 - 16

YOT / Alueen talon päivä, RTI:n auditorio

21.10.-23.10.

YOT / Alueen vuosikokous ja Tarton matka RTI:n auditorio ja Tartto

25.10. 11.30 - 13.00

SFA:n puheenjohtajavaalit, SOS 202, Pasila

27.10. klo 11 - 15

RTTL:n Viisikkopäivä RTI:n auditorio

27.10. klo 16

RTTL:n hallituksen kokous, TMT 1058

1. - 2.11.

SJL:n luottamushenkilöpäivät, Tallinna

9.11. klo 16.00

YOT:n hallituksen kokous

15.11. klo 12 - 16

Jaksamisseminaari, IP:n auditorio

26.11. klo 16.00

RTTL:n hallituksen kokous RTI:n kokoushuone

26.11. klo 13.

RTTL:n syysedustajakokous RTI:n auditorio

26.11. klo 18.

RTTL:n pikkujoulet Hotelli Pasila

2.12. klo 18.

YOT TV2:n t.osaston pikkujoulet Fat Lady, Tampere

7.12. klo 14.

YOT:n hallituksen kokous IP 7rs ravintola

8. - 9.12. klo 11.00

SJL:n valtuusto, Rantasipi Airport, Vantaa

15.12. klo 14.00

RTTL:n hallituksen kokous, IP ravintola 7krs.

RTTL:n pikkujoulut 26.11.2011 Hotelli Pasilassa

**Perinteiset pikkujoulut tänä vuonna Hotelli Pasilassa
klo 18 -22**

Liput 15 euroa, sisältää ohjelman, buffetin ja ruokajuoman.

Orkesterina Turban Lounge

Joulupukki vahvisti osallistumisensa, ota mukaan 2 -3 euron lahja

Ilmoittautumiset 17.11. mennessä valentina.italiano-ronka@yle.fi tai p. (09) 1480 3382.

Voit ilmoittautua myös osoitteessa: rttl.fi/ilmoittautumislomake